



„Ș.I.C”

Revista Școlii Gimnaziale „Ion Creangă” Bacău

Coordonator:
Prof. Daniela Petrescu



EDITURA CASEI CORPULUI DIDACTIC
BACĂU
2022

Școala gimnazială „ION CREANGĂ” Bacău se prezintă:

MARCU GEORGIANA – Director
RUSU ANCA MONALISA – Director adjunct

BULBOACĂ MONICA – Limba română
TISESCU NETI VETUȚA – Limba română
MARCU GEORGIANA – LIMBA română
PETRESCU DANIELA – Limba engleză
SUDITU DIANA ELENA – Limba engleză
CIOBANU ELENA – Limba engleză
POPA CRISTIAN – Limba franceză
IRIMIA CARMEN – Limba franceză
PETRESCU DRAGOȘ ȘTEFAN -Istorie
BALAN DANIELA - Geografie
TIMOFTE CIPRIAN – Educație civică
POPA LARISA – Consilier școlar
BREZAN ADI – Educație fizică
VASS IOANA - Educație fizică

POPA CRISTIAN DANIEL – Religie ortodoxă
DRAGOMIR MIHAELA – Religie ortodoxă
LUNGU MARIANA – Religie catolică
RUSU IRINA – Biologie
RĂILEANU DORINA – Matematică
COCIORVĂ LĂCRĂMIOARA - Matematică
CHISCOP LUMINIȚA – Educație financiară
FRUNZĂ NICOLETA - Fizică
POPA MARIANA - Fizică
IONESCU LENUȚA - Chimie
GAVRILĂ ANDRA – Educație muzicală
ȘTEFĂNICĂ ANCA – Educație plastică
AIONESEI BODGAN – Educație fizică
MUNTELE MĂDĂLINA-GEORGETA – T.I.C.
Ed. Tehn.

Profesori pentru învățământ primar

BOGHIU LEONTINA
MARCU IULIANA
UNGUREANU OANA
BOTEZATU LAURA
DOLTU MIHAELA
BÎRLEANU MONICA
SPIRIDUȘ GEANINA
AVRAM MONA
UNGUREANU
IVU CRISTINA
POPOVENIUC ANA NELA
UNGUREANU LAURA
LEHĂDUȘ MIOARA
PLOIANU MIRELA
GHERGHEL SIMONA
CIUBOTARU VIOLETA
POPA DRAGOȘ GABRIEL

Profesori pentru învățământ preșcolar, Grădinița cu Program Prelungit „Lizuca” Bacău

PĂDURARU LENUȚA
FARCAȘ VERONICA
RUSU ANCA MONALISA
ADAM OANA
ȘTIRBU MAGDALENA
GĂTU LILIANA
ARHIP ANIȘOARA
LUPUȘORU PERONELA DUMIȚA
NĂSTURĂȘ NOEMI
SĂPĂTORU IUSTINA
DAVIDUȚĂ LINA
TOMA ALINA ELENA
MORARU PETRONELA
CRISTEA MIOARA
BRUMIA OANA
CUCU EMA

Personal didactic auxiliar:

BRANIȘTE DOINA - CARMEN – secretar șef
BRÂNZĂ CRISTINA MIHAELA – secretar
MANDEI LENUȚA –contabil șef
POPA LOREDANA -contabil
BOTOI GABRIELA – administrator
LUCACI GEORGIANA – informaticia

**Director,
Prof. Georgiana Marcu**



Anul cu numărul zece din cariera mea didactică mi-a oferit șansa de a intra în echipa managerială a Școlii Gimnaziale „Ion Creangă” Bacău. Aici am fost primită cu multă căldură de oameni pasionați de educație și care se prezintă în fața elevilor cu dăruire și creativitate. Cred cu tărie în puterea colectivului nostru de cadre didactice de a transforma, modela și inspira colegii, elevii, părinții și comunitatea din care facem parte.

În anul 2009, am obținut licența în *Științe ale comunicării*, după ce am urmat cursurile *Facultății de Jurnalism și științele comunicării* din cadrul *Universității București*. Însă dragostea mea pentru literatură m-a împins mai departe către *Facultatea de Litere* a *Universității „Vasile Alecsandri”* din Bacău, luându-mi licența în Filologie în anul 2012, iar mai apoi titlul de Master în cadrul aceleiași universități, în anul 2014, urmând secția de „*Cultură și literatură română*”. Întâmplarea face ca soțul meu să fie legat de trecutul acestei școli, în anul 1993 el pășind pragul ei alături de cei ce aveau să fie atunci prima ei generație de elevi, urmând ca anul 2022 să fie anul în care și copilul meu va deveni crengist și mică parte din viitoarele generații ale acestei școli.

Articolul de mai jos este expresia pasiunii mele pentru studiul literaturii, pasiune pe care sper să o transmit și elevilor mei.

INTUIȚII ALE FILOSOFIEI INCONȘTIENTULUI ÎN GÂNDIREA EMINESCIANĂ

Prof. Georgiana Marcu

Spiritul eminescian este abscons, tulburat; de-a lungul vieții sale, poetul s-a implicat în mai toate domeniile existenței. Pentru acesta, universul reprezenta doar o împletitură de simboluri, un văl care se cerea înlăturat pentru a se ajunge la adevăr. Inconștientul este, pentru Eduard von Hartmann, un principiu metafizic universal (Zamfirescu, 2009: 33), el este absolut și există în centrul tuturor lucrurilor. Interesul lui Eminescu manifestat pentru zonele întunecate ale cunoașterii se observă încă din 1872, prin *Sărmanul Dionis*: „...această libertate de alegere în elementul de cultură îl făcea să citească numai ceea ce se potrivea cu predispozițiunea sa sufletească atât de visătoare. Lucruri mistice, subtilități metafizice îi atrăgeau cugetarea ca un magnet.” Prin literatură, Eminescu devine conștient de faptul că drumul spre adevăr constă într-o călătorie inversă, spre interior, deoarece cunoașterea de sine este adevărata cunoaștere a lumii. Atitudinea ontică fundamentală pentru Eminescu devine deci introversiunea, adâncirea în propria ființă: scopul ei este explorarea adevărului lăuntric, mister existențial care a absorbit întreaga sensibilitate și gândire eminesciană (Cărtărescu, 2011: 26).

Mircea Cărtărescu sesizează, în urma analizei notițelor lui Eminescu, că intuirea palierelor inconștientului, conformă cu descrierile lui Freud și Jung, este surprinzătoare. Căci, interpus între afecte și idei, așa-numitele idei platonice au același loc în sistemul psihicului uman ca și arhetipurile jungiene. „Puterile stimulatorii” despre care vorbesc notițele lui Eminescu apar și în lucrările lui Jung sub denumirea de „potențialități funcționale”, al căror rol este să modeleze gândirea. După o primă perioadă în care a stat sub influența filosofiei kantiene, Eminescu își va îndrepta lecturile către Schopenhauer. Prin intermediul lui Schopenhauer, care la rândul-i apare în postura de precursor pentru mai multe idei freudiene importante, Eminescu se va apropia și mai mult de filosofia inconștientului. După Paul-Laurent Assoun (Zamfirescu, 2009: 26), inconștientul apare ca predicat universal al voinței, constituind caracterul originar al acesteia.

Definind lumea „ca voință și reprezentare”, Schopenhauer a postulat ambivalența ireductibilă a adevărului ultim. Eul gânditor nu-și mai face iluzia de a se autocunoaște altfel decât ca voință, deci ca

spirit aflat într-un corp și inseparabil de acesta. Ca atare, nici reprezentarea sa despre lume, condiționată de poziția sa în contingent nu mai poate pretinde o valabilitate absolută. Totodată, subiectul posedă o cunoaștere intimă a naturii din care face el însuși parte, prin care participă nemijlocit la ființa lumii. Schopenhauer concepe corpul ca voința însăși devenită vizibilă. Gândirea sa se lasă condusă de firul existenței corporale, rotindu-se în semiobscuritatea întreținută de alternanța rațiunii cu pasiunea, altfel spus: a conștiinței cu inconștientul. Iliana Gregori subliniază faptul că Eminescu era familiarizat cu filosofia germană a inconștientului (Gregori, 2008: 70). El cunoștea opera lui Eduard von Hartmann – autoritate a domeniului – care îi era chiar o călăuză în lecturile sale filosofice. Excerptele sale îl arată extrem de sensibil la pasajele care se referă la actualitatea filosofiei inconștientului, într-un studiu semnat de Rudolf Haym. Eminescu a cunoscut acest tip de psihologie a profunzimii, iar acest fapt justifică un demers critic de tip arhetipal, în cercetarea prozei eminesciene. Pe bună dreptate, Lucian Blaga afirma că putem vorbi la romantici de un adevărat cult al inconștientului.

Posibilitatea de a analiza literatura cu ajutorul tehnicii de interpretare a viselor are o importanță teoretică deosebită. Literatura apare ca având, asemeni visului, un conținut manifest și un conținut latent. Din această structură bipartită, Freud deduce două tipuri de plăcere estetică: plăcerea preliminară, produsă de tehnica scriitoricească și plăcerea provocată de retrăirea refulatului. Plăcerea preliminară sau estetică, în concepția lui Freud, este devansată de adevărata plăcere, pe care o datorăm literaturii, provenită din eliberarea sufletului de tensiuni. Freud afirma că visul este un analogon al operei de artă, încă din *Traumdeutung* (1900) (Zamfirescu, 2009: 119).

Dubla analogie, structurală și funcțională – dintre vis și creația literară ne duce conduce în inima filosofiei inconștientului, ilustrând problema impurității spiritului. Deosebindu-se de vis prin intenționalitatea conștientă a comunicării, realizată prin utilizarea procedeelelor tehnicii literare, utilizare care-i conferă valoare estetică, deci spiritualitate, opera literară este identică visului prin faptul că sensul ei nu este epuizat din mesajul conștient. La fel ca în cazul visului, analiza conținutului manifest ne va dezvălui conținutul latent, care nu se poate exprima nemijlocit. Semnificația ascunsă a operei literare nu diferă de cea a visului, care constă într-o realizare halucinatorie a unei dorințe refulate. Cum aceste dorințe căzute în subconștient care dau sensul ocultat al visului și operei literare țin de prima copilărie, s-ar părea că, dintre produsele spiritului, literatura este cel mai impur. Spre deosebire de filosofia tradițională și mai ales spre deosebire de idealismul german, care consideră puritatea spiritului ca subînțeleasă, hermeneutica psihianalitică întâlnește poziția lui Nietzsche, care afirma impuritatea funciară a spiritului.

În *textul și psihanaliza*, Eugen Simion face câteva considerații privitoare la raporturile dintre cele două concepte, pledând pentru discernământ în utilizarea psihanalizei în domeniul literaturii. Pornind de la ideea că „metoda ca atare este importantă și critica literară poate scoate foloase de pe urma ei” (Simion, 2012: 44), hermeneuticii psihanalitice i se reproșează două chestiuni: că folosește o metodă rațională pentru a sonda un teritoriu irațional (inconștientul) și că nu ține seama de valoarea estetică. Evident că astfel de probleme rămân deschise. Un singur fapt sigur: lectura propusă de psihanaliză dezvăluie un strat al operei pe care numai ea îl poate dezvălui.

BIBLIOGRAFIE:

- Mircea Cărtărescu, 2011, *Eminescu. Visul chimeric*, Editura Humanitas, București.
- Aurel Dicu, 1978, *Ce este psihanaliza?*, Editura științifică și enciclopedică, București.
- Mihai Eminescu, 2010, *Proză*, Editura Litera, București.
- Sigmund Freud, 1980, *Introducere în psihanaliză. Prelegeri de psihanaliză. Psihopatologia vieții cotidiene*, traducere, studiu introductiv și note: dr. Leonard Gavriliu, București.
- Iliana Gregori, 2008, *Știm noi cine a fost Eminescu? Fapte, enigme, ipoteze*, Editura Art, București.
- Eugen Simion, 2012, *Moartea lui Mercutio, Textul și psihanaliza*, ediția a III-a, Editura Pro Universitaria, București.
- Vasile Dem. Zamfirescu, 2009, *Filosofia inconștientului*, ediția a III-a, Editura Trei, București.

**Director adjunct,
Prof. Rusu Anca-Monalisa**

Motto: „Buna educație este tocmai izvorul din care iese
tot binele din lume” (Immanuel Kant)



Sunt mama a doi copii minunați, Ștefan-Ionuț în vârstă de 11 ani și Ana-Ioana de numai 3 anișori. Ei reprezintă sensul vieții mele, iar faptul că sunt mamă mă ajută enorm în misiunea mea didactică pe care o am de 16 ani. Activitatea profesională în învățământ am început-o în anul 2005 când am ales meseria de educatoare la Grădinița „Funny English”, imediat după absolvirea Școlii Normale „Vasile Lupu” din Iași, având specializarea învățător-educatoare. După obținerea definitivatului în 2007, în urma promovării unui concurs am fost acceptată în echipa Grădiniței „Junior” a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, iar din anul 2013 sunt profesor pentru învățământul preșcolar la Grădinița cu Program Prelungit „Lizuca” din Bacău.

Am absolvit Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor- specializarea Economie și Afaceri Internaționale (2008) și Masterul „Bănci și Piețe Financiare (2010) la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași și am obținut gradele didactice II(2013) și I(2017) în învățământ.

În calitate de director adjunct doresc să am o colaborare fructuoasă cu doamna director, prin care să continuăm proiectele începute, să demarăm unele noi pentru ca Școala Gimnazială „Ion Creangă” și Grădinița „Lizuca” să fie în topul instituțiilor de prestigiu, mereu căutate și apreciate de părinți, printr-o preocupare atentă și permanentă asupra calității actului educațional, asupra învățării și stării de bine a personalului, elevilor și preșcolarilor, colaborând eficient cu familia și comunitatea. Îmi doresc ca toți să fim o echipă care înțelege rolul deosebit de important pe care îl are în formarea adultului de mâine. Educația nu înseamnă doar acumulare de cunoștințe, copilul trebuie să se dezvolte armonios din punct de vedere fizic, cognitiv, emoțional și spiritual. Vom crește prin activitățile frumoase(proiecte, conferințe, aniversări, festivaluri, târguri, reviste, cursuri, etc.), pe care le vom desfășura în mini-echipe sau cu întreaga echipă a școlii și grădiniței, vom crea relații frumoase din care toți vom învăța. Gândind măreț vom transforma lucrurile și copiii vor deveni așa cum îi vedem, de aceea trebuie să gândim pozitiv, să descoperim talentele și nevoile fiecăruia pentru a avea un punct de plecare în dezvoltarea armonioasă a educabilului în vederea formării competențelor cheie. Pas cu pas, cu multă răbdare, credință și optimism vom crea o comunitate în care membrii ei au încredere unii în ceilalți, se ajută, fac schimb de bune practici, muncesc cu drag și sunt apreciați la nivel județean.

PARENTING

Prof.înv. preșcolar Rusu Anca-Monalisa

Misiunea de dascăl și cea de părinte reprezintă o provocare mai ales în vremurile noastre când tehnologia este folosită de la cele mai fragede vârste, iar educația școlară s-a făcut în ultima perioadă în sistem online. Copiii sunt destul de greu de captat și de convins să facă acele activități care să-i determine să crească frumos, iar de multe ori se supără și fac scene când ne dorim cel mai puțin să se întâmple acest lucru. Fiecare persoană implicată activ în viața copilului, în educația acestuia, își dorește ca el să se dezvolte armonios din punct de vedere fizic, psihic, emoțional și social. Ne dorim copii care să colaboreze, să învețe, să-și exprime emoțiile și să aibă relații sănătoase cu cei din jur la școală și acasă, iar pentru a obține acest lucru este nevoie de disciplină. Daniel J. Siegel (medic, psihiatru, profesor clinician) și Tina Payne Bryson (psihoterapeut, director de parenting, specialist în dezvoltarea copilului) sublinează în publicația „Inteligența parentală: disciplină dincolo de drame și haos emoțional”, rolul de *învățare* al disciplinei, fără amenințări ci dimpotrivă cu respect, empatie și colaborare. Acești specialiști explică pe

înțelesul tuturor noile descoperiri ale evoluției creierului copilului, vorbesc despre „cele trei S-uri ale creierului (1-creierul se schimbă, 2- creierul este schimbabil și 3-creierul este sofisticat) și oferă exemple concrete de gestionare a situațiilor nedorite care apar în cadrul familiei pentru un parenting (creștere și educarea copilului cunoscând psihologia copilului) inteligent care aduce beneficii maxime.

Pentru a disciplina un copil nu este nevoie de rigiditate ci dimpotrivă de *conectare și redirectionare*. Într-o situație tensionată ne dorim să determinăm copilul să învețe să își folosească creierul superior, cel care te ajută să iei decizii bune și să faci ceea ce trebuie chiar și atunci când ești foarte supărat, în detrimentul creierului inferior de unde vin emoțiile cele mai puternice el poate să învețe tehnici de autocontrol. Practic ajutăm copilul să treacă de la reactivitate la receptivitate, iar asta ajută la dezvoltarea creierului și la formarea unei relații bune pe termen lung. Cum facem asta? Renunțăm la temeri din trecut sau viitoare, ne aplecăm mai jos de ochii copilului îl alinăm chiar dacă nu suntem de acord cu acel comportament, validăm emoțiile și ascultăm ceea ce are de spus, reflectăm pentru a ști de ce s-a comportat așa, ce lecție dorim să îi dăm și cum putem să i-o oferim în cel mai constructiv mod. Pentru a face acest lucru este nevoie să fim pregătiți atât noi cât și copilul pentru a-l determina să își înțeleagă propriile sentimente, să devină empatic, punându-se în locul celui alt care este afectat de acțiunile sale și să ofere soluții de reparare a greșelii. Strategiile oferite de cei doi specialiști pentru redirectionare fără dramă sunt: **Redu** numărul de cuvinte, **Emoții** acceptate, **Describe** nu prescrie, **Implică-ți** copilul în procesul disciplinar, **Reformulează** un „nu” într-un da „condițional”, **Evidențiază** aspectele pozitive, **Creativitate** în abordarea situației, **Transmite** instrumente de *mindsight* (capacitatea de a ne vedea propriile minți cât și pe ale celorlalți și promovarea integrării în viața noastră.).

Un exemplu oferit în carte prezintă vizita unei fete de șase ani în casa unor surori Katie (șase ani) și Allie nouă ani. Katie cedează nervos (creierul în schimbare poate reprezenta chipul furios al copilului), și îi transmite tatălui că prietena ei o preferă pe sora ei mai mare și că pe ea o exclude din joacă lor. Tatăl alege să cheme fata cea mare la o discuție și o întreabă dacă a observat cum se simte sora ei mai mică, el reușește după mai multe încercări să o facă pe Allie să recunoască că sora ei e supărată, o întreabă de ce crede că e supărată, de ce prietena surorii ei o preferă și o pune să spună ce crede ea că simte sora ei (creier schimbabil noi gestionăm fiecare situație care modelează creierul copilului în dezvoltare) și apoi când Allie a putut să fie empatică tatăl a redirectionat conversația pentru ca ea să se gândească mai atent la sentimentele surorii ei mai mici, iar aceasta a găsit o soluție, aceea de a mai asculta un singur cântec în camera ei unde era doar cu fetița musafir apoi să meargă să se pregătească pentru petrecerea în pijama (creier sofisticat – nu înfuriem creierul inferior al copilului ci activăm creierul superior conectându-ne printr-un gest, o privire, inițierea unei discuții și chiar dacă nu funcționează de fiecare dată scopul este să ne păstrăm calmul și empatia pentru a construi o cale mai bună de comunicare, de încredere și respect, de a reduce dramele și de a transmite copilului că suntem acolo și că îl iubim). Tatăl nu a ales soluția simplă de a rezolva el situația ci a determinat-o pe Allie să-și folosească creierul superior pentru a deveni empatică și a rezolva problema.

Sunt momente când tensiunea este atât de mare și pare că nimic nu va funcționa, dar atâta timp cât în calitate de adult am făcut tot ce ne-a stat în putință pentru a rezolva acea situație suntem pe drumul cel bun. Aceste tipare de rezolvare a unor probleme pot fi adaptate și aplicate și în mediul școlar, depinde de context și de dorința cadrului didactic de a acționa la momentul oportun. În activitățile de consiliere pe care le avem cu părinții aceștia au nevoie de sfaturi actuale care să îi ajute să gestioneze momentele de furie și haos care se crează în orice familie. Colaborarea familie-școală este esențială pentru obținerea rezultatelor foarte bune pe care ni le dorim de la copiii pe care îi îndrumăm în fiecare zi. Să venim în întâmpinarea părinților cu sfaturi utile, practice pe care toate cadrele didactice le pot oferi din experiența de la catedră, de acasă sau prin recomandarea unor publicații. Răbdarea și calmul sunt niște aliați foarte puternici pe care părinții și cadrele didactice trebuie să îi aibă mereu aproape. Educați cu dragoste și nu uitați de limitele necesare pentru relații de calitate și o educație la înălțime.

Bibliografie:

1. Siegel J. Daniel, Payne Bryson Tina, 2019, *Inteligența parentală: disciplină dincolo de drame și haos emoțional*, Pagina de Psihologie, București.
2. Siegel J. Daniel, 2018, *Mintea*, Pagina de Psihologie, București.

PROVOCĂRILE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ÎN MEDIU VIRTUAL

Prof. Daniela Petrescu

În ultimii doi ani pandemia a forțat școlile să facă unele schimbări încurajatoare, chiar dacă incomplete, uneori chiar incoerente, în modul în care interacționează elevii și profesorii în actul de învățare, anumite decalaje digitale au trebuit eliminate rapid, determinând cadrele didactice să-și diversifice competențele pentru a face față noilor provocări și pentru a restructura maniera de predare în mod creativ.

Din analiza datelor furnizate de minister, rezultă că foarte mulți elevii nu au beneficiat de oportunitățile educaționale din era COVID. În multe comunități, au existat lacune îngrijorătoare în ceea ce privește accesul la învățământul la distanță, reportajele de pe canalele televiziunilor de știri aducând în prim plan situații de-a dreptul dramatice. La originea tuturor acestor probleme au stat inechitățile înrădăcinate de generații (în special între sat și oraș) în ceea ce privește accesul la educație și tehnologie.

Chiar înainte de închiderea școlilor în 2020, majoritatea elevilor și familiilor nu erau pregătite pentru ceea ce avea să urmeze în așa numita predare on-line, fiind redusă probabilitatea ca ei să aibă acces la dispozitive tehnologice, conectivitate la internet de mare viteză și/sau lățime de bandă suficiente pentru a descărca informații și pentru a accesa platforme de învățare. Iar pandemia a transformat această provocare într-o adevărată criză. Decidenții noștri politici știau foarte bine atunci când au închis școlile că va exista un decalaj digital. La început lumea a manifestat reticență față de lucrul online, în speranța că totul va dura câteva săptămâni, după care se va reveni la normal. Pe măsură ce pandemia a avansat, iar perspectiva normalizării cadrului de învățare părea din ce în ce mai neverosimilă, familiile de la oraș, în special, și-au petrecut vara căutând prin magazine diferite gadgeturi care să asigure pentru fiecare membru care avea de desfășurat activități în mediul online dispozitive de acces. Evident, ne-am confruntat și cu o criză a acestora, prețurile pentru laptopuri, de exemplu, urcând vertiginos cu aproape 50% mai mult decât erau în perioada prepandemică.

În timp ce învățarea online în pandemie a continuat, unele școli au pivotat de la achiziționarea și distribuirea de tablete sau laptopuri (uneori cu sprijin de la guvern, dar departe de a fi suficient pentru toți elevii și profesorii din sistem) la participarea la cursuri de formare privind dezvoltarea competențelor de alfabetizare digitală necesare pentru a utiliza dispozitivele. Treptat, cadrele didactice s-au adaptat cum au putut noilor condiții, astfel încât acum putem afirma că eforturile de formare și informare în vederea dobândirii unor competențe de predare online, forțate de împrejurări, au "stimulat" abilitățile tehnologice ale comunităților școlare - în special ale părinților. Și nu mică a fost surpriza unora dintre profesori să constate că proprii elevi dețineau competențe digitale mai dezvoltate decât ale lor și să apeleze la ajutorul acestora pentru a deprinde și ei anumite trucuri.

Obișnuindu-se să utilizeze instrumentele tehnologice din mers - după încercări repetate și erorile inerente, în paralel cu facilitarea accesului la diferite platforme specializate în predarea online - atât profesorii cât și elevii au început să se simtă mai confortabil, manevrând relativ ușor diferite instrumente de învățare virtuală. Pentru elevii din clasele mari, în mod deosebit, mai adaptabili la schimbare decât profesorii lor, activitatea online a început să fie preferată deoarece îi ajută să finalizeze munca mai repede și mai eficient, sprijinindu-i în a deveni cursanți independenți. Atât elevii cât și profesorii au descoperit că mediul virtual este valoros atunci când, din confortul casei, poți prezenta materiale, teme și proiecte individuale sau de grup, sau poți purta conversații cu colegii. Și toate acestea, până la urmă, constituie un avantaj față de stilul tradițional.

Dificultățile cresc pe măsură ce scade vârsta educabililor, deoarece, până la un anumit nivel, copiii nu pot accesa dispozitivele electronice fără ajutorul unui părinte sau frate mai mare. Multe cadre didactice s-au plâns și de faptul că elevii fie manifestă reticență în a porni camerele în timpul instruirii online, tocmai pentru că există posibilitatea de a te conecta și a părăsi ulterior camera de lucru, apărând totuși ca prezent la oră. De aici și consecințele negative ale lucrului în mediul virtual, în care elevii conștiincioși încearcă să obțină maximum de randament și informație, iar cei mai puțin interesați au posibilitatea de a nu se implica în lecție, la adăpostul unei buline care îi reprezintă pe ecran.

O altă problemă o constituie calitatea semnalului, mai ales în cadrul orelor de limbi străine, acolo unde mesajul sonor poate ajunge fragmentat, iar pronunția poate deveni defectuoasă. Elevii din clasele mici au manifestat dificultăți în lecturarea unui text sau în formularea de răspunsuri la întrebări, tocmai pentru că posibilitatea de a fi auziți și corectați în timp util a fost mai redusă. Ca să nu mai vorbim de situațiile în care platforma supraîncărcată i-a aruncat pur și simplu afară din lecție pe profesori chiar în mijlocul unei explicații, iar reconectarea a durat minute bune. La toate acestea, s-a adăugat și factorul psihologic, profesorii înșiși declarându-se că s-au simțit incomod în fața camerei, cel puțin în primele sesiuni de predare, sau atunci când elevii nu au oferit feedback imediat.

Ce a adus nou și bun predarea online în viața școlii este îmbunătățirea modului în care școala se conectează și interacționează cu familiile copiilor, în special a celor din clasele primare de la oraș. Trebuie precizat acest lucru, atâta timp cât lipsa infrastructurii în zonele rurale defavorizate a catalizat un anumit tip de stigmatizare a copiilor de la sate, marginalizați în comunitățile lor sărace.

Până la redeschiderea școlilor, membrii familiei au fost singurii adulți care i-au supravegheat pe copii în sălile în care aceștia au urmărit cursurile. În multe cazuri, acest lucru a însemnat că părinții au fost puși în situația să-și asume noi responsabilități pentru învățarea copiilor lor și, în acest fel, au devenit mai implicați în actul de educare. Au asistat la lecții, au ajutat la realizarea temelor și la postarea lor pe Google Classroom, mai mult, au colaborat între ei și cu profesorii discutând despre sarcinile și așteptările învățării la distanță, precum și despre progresul elevilor. În acest punct este necesar să se aducă în discuție și factorul etic și anume posibilitatea fraudării. Cum e și firesc, fiind alături de copil la predare, cu greu se poate stăpâni părintele să nu intervină în efectuarea temei pentru acasă și, în situația în care aceasta se realizează exclusiv pe calculator, părintele sau un frate mai mare, sau poate un alt profesor care meditează copilul în particular să efectueze tema respectivă, iar elevul să obțină o notă mai mare decât un altul care nu a beneficiat de asemenea sprijin. Atâta timp cât sistemul nostru de învățământ va acorda importanță notării elevilor ca element de ierarhizare a acestora, acest tip de problemă nu va dispărea.

Ce pot învăța școlile din pandemie pentru a elimina aceste lacune în viitor? Avantajele lucrului online sunt indiscutabile. Dar dacă le punem în balanță cu dezavantajele evidente - consum mare de timp în pregătirea materialelor și în redactarea temelor, platforme nefuncționale, lipsa sincronizării între dispozitive, instalarea prea multor aplicații pe un singur telefon, prea multe parole de reținut, prea multe ore în fața calculatorului/telefonului, în aceeași poziție de lucru, lipsa unei comunicări autentice, prea mult timp petrecut în casă s.a. – atunci să nu ne mai mirăm că nu toți copiii și profesorii manifestă atracție pentru modul de lucru online pentru o perioadă prea lungă. În timp, rezultatele copiilor nu s-au dovedit mai bune decât cele obținute în sistemul tradițional, competențele socio-afective au avut de suferit, s-au remarcat modificări atitudinale create de izolare, de lipsa de apropiere sau de dependența creată de telefon/calculator, toate acestea conducând la apariția unei stări de epuizare, a sentimentului că te robotizezi, că te dezumanizezi și că eșuezi în ceea ce ți-ai propus ca educator.

ROLUL TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI ÎN PROCESUL EDUCATIV

Prof. Muntele Mădălina Georgeta

Astăzi, au loc schimbări globale în comunitatea mondială, cauzate de pătrunderea tehnologiilor informaționale în toate sferele vieții. Tehnologiile informaționale, pătrunzând în afaceri, tehnologiile de gestionare a schimbărilor, ajută la obținerea răspunsurilor la orice întrebări despre starea de fapt și iau decizii operaționale în câteva secunde.

Suntem martorii unor schimbări majore la nivelul tehnologiilor informaționale, a comunicațiilor și a producției de conținut digital. Acest progres a dus la apariția de servicii și aplicații multimedia în care sunetul, imaginea și textul se îmbină armonios, fiind utilizate de toate mijloacele de comunicație, de la telefon și fax, la televiziune și calculatoare

Deoarece elevii sunt atrași de tehnologia informației și comunicației, s-a constatat că lecțiile în care sunt introduse elemente TIC sunt considerate de ei mai atractive, rezultatele lor fiind îmbunătățite, pentru că sunt mai atenți la ceea ce se predă, sunt mai receptivi și se implică în propria învățare.

Elementele TIC pot dinamiza lecțiile, elevii putând fi solicitați să urmărească un filmuleț, să asculte o secvență dintr-un cântec, să urmărească o prezentare PowerPoint, să caute diferite informații pe Internet, să comunice în cadrul unui grup on-line, să completeze o pagină de blog cu diverse comentarii pe o temă dată etc. Avantajul tehnologiei este și acela că elevii pot continua și acasă învățarea.

Resursele care pot fi utilizate, în cadrul disciplinei, pentru optimizarea practicilor existente, dar și pentru promovarea unor noi abordări sunt: internetul, prezentări PowerPoint, cărți electronice, dicționare digitale, enciclopedii, lecții și softuri specializate, filme.

În continuare, voi prezenta câteva exemple de astfel de resurse:

Microsoft Office din care fac parte și Word-ul, Excel-ul și Power Point-ul. Pe lângă acestea mai amintim însă și **OneNote**, o platformă care servește ca un loc sigur unde să-ți salvezi notițele, gândurile, chiar articole. Îți place sau nu, cu siguranță va trebui să-ți iei multe notițe iar OneNote este un program minunat pentru asta, mai ales dacă ai un dispozitiv touchscreen. OneNote îți permite să și împărtășești proiectele cu colegii tăi, astfel poți lucra împreună la proiectele de grup. OneNote are versiuni și pentru telefoane mobile atât pentru iOS cât și pentru Android iar în plus, este un program gratuit astfel nu mai trebuie să-ți faci griji pentru upgrade-uri cu plată.

Microsoft To-Do este o aplicație destul de simplă care te ajută să ții cont și să poți urmări întotdeauna ceea ce ai de făcut. Microsoft To-Do funcționează excelent pe Windows și îți oferă posibilitatea de a-ți organiza listele, treburile în diferite categorii, astfel încât să poți păstra conținutul organizat pe clase sau proiecte. Aplicația are și versiune pentru mobil, astfel poți bifa de pe mobilul tău lucrurile făcute.

GeoGebra este un soft de matematică dedicată pentru toate nivelurile de educație. Acesta combină algebra, geometria, graficele, foile de calcul, analiza și statistica într-un singur program care pe deasupra este și ușor de folosit. Programul este accesibil în mai multe limbi. Pagina GeoGebra poate fi folosită și pentru a împărtăși creația ta sau pentru a vizualiza creațiile celorlalți. Există la fel o versiune și pentru mobil astfel îți poate fi la îndemână oriunde.

Evernote este la fel o aplicație pentru luarea notițelor iar dacă OneNote nu te-a convins, probabil Evernote te va lua de pe picioare. Acesta are o interfață minimalistă, curată pentru a lua notițe și pentru a le organiza în secțiuni diferite iar în plus ai posibilitatea de a împărtăși lucrările cu prietenii sau colegii tăi. Versiunea gratuită este un pic limitată, îți permite să sincronizezi doar două dispozitive și poți încărca până la 60 MB de conținut.

Tehnologiile informaționale joacă astăzi un rol extrem de important în asigurarea interacțiunii informaționale între oameni, precum și în sistemele de pregătire și diseminare a informațiilor în masă.

DEZVOLTAREA INTELIGENȚELOR MULTIPLE ÎN ORELE DE BIOLOGIE

Prof. Georgeta-Irina Rusu

Inteligența presupune adaptarea unei persoane la condițiile schimbătoare ale mediului. Există opt tipuri, chiar nouă tipuri de inteligență, (ultima fiind cea existențială), clasificate de Howard Gardner: inteligența verbal-lingvistică, inteligența logico-matematică, inteligența vizual-spațială, inteligența corporal-kinestezică, inteligența impersonală, inteligența intrapersonală, inteligența naturalistă.

În funcție de aceste tipuri, școala românească încearcă prin noul curriculum elaborat, prin politicile și programele sale, să se alinieze standardelor europene prin promovarea celor 8 competențe cheie, la toate disciplinele, mai puțin în ceea ce privește Evaluarea Națională la sfârșitul unui ciclu

gimnazial, de cultură generală. Se încearcă timid prin acea Evaluare Națională la clasa a VI-a, care se rezumă doar la statistici și concluzii, fără a fi valorificate ulterior. Cele opt competențe cheie* sunt:

1. comunicarea într-o limbă maternă
2. comunicarea în limbi străine
3. competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii
4. competența digitală
5. a învăța să înveți
6. competențe sociale și civice
7. spirit de inițiativă și antreprenoriat
8. sensibilizare și exprimare culturală.

Cum se dezvoltă aceste competențe în timpul orelor de biologie?

Biologia, prin natura denumirii sale, nu reprezintă altă decât știința vieții. Nepunându-se accent pe această disciplină, știință, societatea nu face altceva decât să suporte consecințele, fiind primii la capitolul boli, igienă precară, la trăirea unor fenomene precum alunecări de teren, poluare.

Cum se dezvoltă aceste competențe cheie în timpul orelor de biologie?

Să luăm ca exemplu unitatea de învățare – Mediile de viață – ecosisteme ce se studiază în clasa a V-a.

Prima competență vizează realizarea unui conținut inteligibil pe care fiecare elev și-l formează, utilizându-se de termenii și de structura logică a realizării unei structuri, a unui fenomen din domeniul biologie. Asta înseamnă ca elevul să știe: ce este ecosistemul, cum se clasifică, care sunt particularitățile fiecărui ecosistem, punându-se accent pe descrierea componentelor sale: biotop (totalitatea factorilor abiotici: sol, lumină, umiditate, temperatură, cantitatea de oxigen etc) și biocenoză (totalitatea factorilor biotici, cu viață, evidențiindu-se adaptările la factorii fără viață corespunzători).

Competența comunicarea în limba străină înseamnă să găsească etimologia cuvintelor date spre a le ușura învățarea, spre a se realiza conexiuni cu termeni din alte limbi străine, de a se găsi informații din alte limbi pentru a le găsi sensul și utilitatea în limba maternă, adaptându-le, "formele având fond".

Competențele matematică și cele de știință și tehnologie presupun aplicarea unor formule matematice, diagrame, cum ar fi cea a lui Venn pentru a arăta caracteristicile comune sau deosebiri ale acestor ecosisteme. Tehnologia presupune descrierea unui proces, iar la biologie avem de unde.

Competența digitală este valorificată la această știință prin realizarea de tabele, inserarea de imagini, filmulețe într-o prezentare și chiar realizarea lor. Această competență a fost mult valorificată în perioada de carantină. Aplicațiile wordwall, quizziz, learningApps au atras elevii, implicându-se activ în timpul orelor.

<http://sparknews.ro/2020/12/14/scoala-online-profesoara-din-bacau-am-descoperit-in-pandemie-bucuria-copiiilor-de-a-se-juca-cand-reusesti-sa-i-aduni-sa-i-unesti-faci-un-miracol/>

Competența a învăța să înveți este foarte importantă. Profesorul enumeră obiectivele pe care le prezintă sub formă de întrebări, reprezentând etapele realizării unei scheme sau ale unui plan. Prin efort propriu elevii își însușesc acele cunoștințe, deprinderi pas cu pas. De altfel acum trăim o altă lume, o lume bombardată de informații, de aceea rolul profesorului nu mai este de a dicta informația, ci de a o prelucra în mintea elevului.

Realizarea unor proiecte împreună, știind fiecare ce are de făcut reprezintă valorificarea competențelor civice. Sunt proiecte care pot aduce beneficii nu numai lor, ci și membrilor comunității, realizându-se târguri, concursuri, simpozioane în vederea rezolvării unor cazuri de natură financiară, prin atragerea de sponsori.

Competența de sensibilizare poate veni ca un strigăt de ajutor atunci când adulții își trăiesc prezentul într-un mod egoist. Prin diferite mesaje, campanii de sensibilizare elevii pot trage un semnal de alarmă asupra problemelor legate de sănătate, poluare.

La prima vedere poate să însemne ceva prea simplist și de aceea tendința este de a nu da importanță, dar probleme mici nerezolvate la timp pot genera cu timpul mari probleme. Neimplicarea, indiferența, lăsatul pe mâine a ceea ce putem face azi pot genera cauzele unor probleme care vor apărea

măine. De altfel omul de știință pacifist Albert Einstein spunea că „Lumea nu se va sfârși din cauza celor care fac rău, ci din cauza celor care se uită la ei și nu fac nimic.” Deci să facem lucrurile cu seriozitate, cu simț de răspundere, fiecare acolo unde viața l-a așezat și să facem, după cum spunea părintele CLEOPA "RAI DIN TOT CE AVEM", de aceea am creat și un opțional, foarte îndrăgit de elevi și pentru care am fost nominalizată la un concurs național de proiecte: *Artă și mișcare în lumea științelor*, <https://www.creatorideeducatie.ro/concurs/arta-si-miscare-in-lumea-stiintelor/>

Bibliografie:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex%3A32006H0962>

*<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=LEGISSUM%3Ac11090>

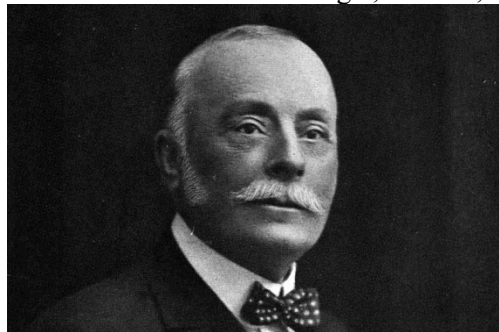
<https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2015/04/Competente-cheie-europene.pdf>

<https://www.creatorideeducatie.ro/concurs/arta-si-miscare-in-lumea-stiintelor/>

PORTRETUL UNUI OM DIN *LA BELLE ÉPOQUE*: ALEXANDRU MARGHILOMAN

Prof. Dr. Daniela Balan

Alexandru Marghiloman (1854 – 1925) fusese înzestrat de ursitoare cu toate darurile necesare unei cariere de succes. Bogat, frumos, inteligent, sportsman, agreabil, distins și elegant, un adevărat



„homme du monde” a pătruns cu ușurință în lumea mondenă și politică a capitalei Vechiului Regat. Felul său de a se îmbrăca și de a se comporta nu putea trece neobservat, fiind privit, deopotrivă, cu admirație și invidie. Toți cunoșteau faptul că își comanda îmbrăcămintea la Paris, iar rufăria și-o spăla la Londra, o adevărată extravaganță pentru locuitorii de pe malurile Dâmboviței. Un element de excentricitate era și modul în care își bea cafeaua – înmulțită cu rom - dând numele „marghiloman” acestei specialități renumite în epocă. În lumea politică românească, apariția „lordului valah”

distona, dădea senzația falsului, pentru că era neobișnuită. Prezența sa deranja, intriga, făcea senzație, seducea - în funcție de gustul fiecăruia. Unii îl percepeau ca pe un parvenit care își forța condiția, preocupat prea mult să pară ceea ce nu era – aristocratul din naștere; alții erau fascinați de cel care putea fi definit ca un ales al firii omenești.

O altă pasiune care a marcat existența lui Alexandru Marghiloman, în afară de politică, a fost hipismul. Mare crescător de cai de rasă și președinte al Jockey-Clubului, a interacționat frecvent, datorită hobby-ului său, cu membrii familiei regale, cu diplomați, aristocrați, oameni de cultură. Deși cheltuia sume mari de bani satisfacându-și exigențele unui trai de lux, „lordul valah” era recunoscut și pentru filantropia sa. Marele rentier aduce serioase contribuții societăților de binefacere existente în epocă, dă curs nenumăratelor cereri venite din partea cunoscuților sau a oamenilor obișnuiți aflați în nevoie, înlesnește construirea unor școli, biserici, azile, monumente etc. De asemenea, în perioada 1914-1925, deține prestigioasa funcție de președinte al Societății de Cruce Roșie din România. Rolul său în anii războiului, în teritoriul ocupat, când a reușit nu numai să amelioreze soarta multor năpăstuiți, dar să salveze și mii de vieți, a trebuit să fie recunoscut chiar și de adversarii săi. Modest în privința etalării actelor de caritate, lui Alexandru Marghiloman nu îi plăcea însă să iasă în evidență cu acestea. Discreția, delicatețea și amabilitatea cu care își sprijinea semenii erau întotdeauna apreciate la acest gentleman cu maniere impecabile.

Cu asemenea calități, omul politic reușește o căsătorie strălucită cu inteligenta și voluntara prințesă Elisa Știrbei, cea care-l va introduce pe Alexandru Marghiloman în rândurile aristocrației

princiare. Însă după 16 ani de conviețuire, soția sa se îndrăgostește de Ion I.C. Brătianu, puternicul său adversar politic. Un divorț dureros marchează existența „lordului valah”. Nu de puține ori, contemporanii au dat o coloratură intimă evenimentelor politice în care au fost implicați cei doi opozanți, acuzați că vor să demonstreze și altceva în afara treburilor de stat.

Cât privește activitatea politică, Alexandru Marghiloman, atras de ideile lui P.P. Carp și, mai apoi, de cele ale lui Titu Maiorescu, se va integra grupării care va promova un conservatorism de tip moderat, cu tușe liberale, specific junimiștilor. Din 1884, anul în care a fost ales deputat din partea Colegiului I Buzău, fiul său electoral, va fi nelipsit de la tribuna Parlamentului vreme de aproape 40 de ani. Se va remarca ca un politician cu neîntrecute însușiri oratorice, ale cărui discursuri stârneau admirația partizanilor și invidia adversarilor. Nu de puține ori, se întâmpla ca aceștia din urmă să fie cucerți de frumusețea frazei sale sau de profunzimea ideilor emise, astfel încât, la sfârșit, să aplaude cu entuziasm alocuțiunile sale.

Mare specialist în domeniul juridic – avea doctoratul în Drept, obținut la Sorbona – a contribuit la îmbunătățirea legislației din epoca modernă, fiind un atent examinator al tuturor proiectelor propuse spre dezbateră Camerelor. Inteligent, informat, pragmatic și serios începe să-și facă loc în primul eșalon al politicii, asumându-și prima funcție ministerială la doar 34 de ani, ocupând portofoliul Justiției în guvernul junimist condus de Theodor Rosetti. Trece apoi la Lucrări Publice, la Agricultură, Industrie, Comerț și Domenii, la Afaceri Străine, Interne și Finanțe, nelipsind de pe scena guvernamentală a țării atâta vreme cât conservatorii sunt la cârmă. De numele lui se leagă introducerea inamovibilității în magistratură, înființarea judecătoriilor de pace în mediul rural, îmbunătățirea codurilor comercial și penal, dar și începerea unor lucrări publice de anvergură, precum Podul de la Cernavodă sau Palatul de Justiție din București, răscumpărarea unor linii de cale ferată de la societățile străine sau contractarea unor împrumuturi avantajoase pentru România. De asemenea, s-a dovedit a fi același bun organizator și în cadrul partidului său, un mare elector, un om care a știut să se folosească de abilitățile, relațiile și averea sa, pentru ca formațiunea politică din care făcea parte să se dezvolte armonios. Tocmai de aceea, era discipolul favorit al lui P.P. Carp, care îl considera persoana cea mai potrivită să-i ia locul, susținându-l în fața unor concurenți redutabili, precum Take Ionescu sau Nicolae Filipescu.

Izbucnirea Războiului Mondial avea să schimbe sorții acestei cariere strălucite. Deși la Consiliul de Coroană din 21 iulie/3 august 1914, Marghiloman susține foarte convingător soluția neutralității, demonstrând, în termeni juridici, că România nu era obligată să intre în război în favoarea foștilor aliați, politicianul conservator alunecă treptat spre germanofilism. Atitudinea sa nu numai că a contrariat, dar a pus numeroase semne de întrebare atât prietenilor intimi, cât și opozanților politici. Poziția sa favorabilă Puterilor Centrale era interpretată a fi doar calculul rece al unui politician abil și lipsit de scrupule, care înțelegea să nu se dea la o parte atunci când avea ocazia de a acapara puterea. Era perceput ca omul regelui Carol I, pe care acesta se putea baza pentru a-și pune în practică politica. Desigur, a existat o doză însemnată de oportunism în toată acțiunea lui Marghiloman, dar nu a fost numai atât. Mobilurile care au stat în spatele opțiunii lui au avut la bază și alte considerații. În primul rând, influența majoră pe care au exercitat-o asupra lui fondatorii Junimii: P.P. Carp și Titu Maiorescu. Aceștia i-au inoculat ideea că singura putere capabilă să asigure securitatea României în această parte a Europei era Germania, în timp ce expansiunea Rusiei era menită să aibă doar repercusiuni negative asupra țării noastre. Apoi, trebuie reamintită loialitatea politicianului conservator față de rege. Ea a fost remarcată încă de la începutul carierei sale politice. Chiar dacă a mai greșit în acțiunile sale și suveranul l-a ținut la distanță pentru o anumită vreme, Marghiloman a fost perceput ca unul dintre fideliile acestuia, bineînțeles din categoria celor din aripa tânără (Take Ionescu, N. Filipescu, Ion I.C. Brătianu). Tocmai de aceea, Carol I l-a privit, odată cu izbucnirea războiului mondial, ca pe un om pe care se putea sprijini, o alternativă la politica lui Brătianu.

Însă nu numai „lordul valah” a stat alături de suveran în momentele dificile în care acesta era presat de opinia publică să intre în război împotriva țării sale de origine. A făcut-o și Ion I.C. Brătianu, chiar dacă aranjamentele sale politice erau cu totul altele. Împreună cu suveranul, cei doi șefi de partide politice au gândit strategia cea mai bună pentru țară. Cum ambele tabere militare care se confruntau în acest război aveau șansele lor de câștig, iar pentru România împlinirea idealului național însemna

înglobarea atât a teritoriilor din Austro-Ungaria, cât și din Rusia, soluția cea mai bună li s-a părut temporizarea până la momentul în care situația pe front ar fi înclinat balanța de partea uneia sau alteia dintre tabere și angajarea în negocieri care să ducă la obținerea profitului maxim. Așadar, în timp ce Brătianu încheia acordul cu Rusia, Marghiloman își însușea rolul de rezervă politică a regelui și, implicit, a țării, dacă Germania ieșea învingătoare. O înțelegere tacită a existat între cei doi oameni politici influenți ai României. Era o măsură de prevedere elementară pentru o țară mică care intra într-un conflict atât de mare, ca să-și asigure spatele în cazul în care s-ar fi confruntat cu o situație fără ieșire. Liderul conservator a făcut-o asumându-și conștient riscurile - era un jucător pasionat - din calcul politic, din dorința de a fi de folos țării și suveranului, dar și din convingerea, care se va întări pe parcursul războiului, că Tripla Alianță va fi câștigătoare.

DIN ISTORIA BACĂULUI

Prof. dr. Petrescu Dragoș-Ștefan

În rândurile ce urmează vom relata, pe scurt, câteva aspecte mai puțin cunoscute ale urbei noastre, una dintre cele mai importante ale Moldovei.

Un mare învățat din secolul XIX, V. A. Urechia, a descoperit un document medieval, care amintea despre „**Principatul Bacău**” în jurul anului 1304. Așadar, cu jumătate de veac înainte de întemeierea Țării Moldovei. Din nefericire, ruinele „castelului princiar” nu au fost descoperite, dar este posibil ca viitoarea Curte Domnească să fi fost construită pe această temelie, situată azi lângă Biserica Precista.

*

Revoluționarii băcăuani au participat cu entuziasm la evenimentele de la 1848, unii dintre ei venind cu puțin timp înainte din Franța. Sub conducerea boierului Alecu Aslan, fost ispravnic al ținutului Bacău și hatman, adică șeful oștirii, s-a format un grup de intelectuali progresiști, care a redactat o proclamație. Printre revendicările menționate amintim: „siguranța persoanei, îmbunătățirea soartei țăranilor, eliberarea deținuților politici, reformă școlară pe temelie largă națională.” Actul se încheia cu proclamarea „**Republicii Bacău**”.

Domnitorul Mihail Sturdza a trimis imediat o mică armată de câteva sute de oameni, care a reușit să învingă puținele trupe revoluționare. Alecu Aslan, „președintele Republicii Bacău” a fost luat prizonier și expedit în lanțuri la închisoarea de la Mănăstirea Cașin, alături de alți prieteni ai săi. Fostul conac al „președintelui” se afla pe locul de azi al Clubului Elevilor, fiind vizitat înainte de 1848 de personalități precum Vasile Alecsandri și Mihail Kogălniceanu.

*

În anul 1850 a luat ființă prima farmacie din urbea noastră, numită „La Mântuitorul” și aparținând „farmacistului” Teodori.

*

Cunoscutul pictor Nicolae Grigorescu a realizat primul tablou inspirat de localitatea bistrițeană, intitulat „Bâlciul de la Bacău” (poate fi vizionat pe <https://www.contrasens.ro/2012/12/04/nicolae-grigorescu-si-balciul-de-la-bacau.html>), în urma unei vizite prelungite efectuate aici. Alexandru Vlahuță, apropiat al artistului, a dedicat câteva pagini operei, apreciind valoarea sa: „Este iarmarocul anual al Bacăului. Pe câmpia din marginea orașului, în atmosfera încărcată de praf a unei zile de vară, se vede în fund mulțimea clocotitoare,

al cărei freamăt ne aduce aminte de o altă învălmășeală, tot așa, sub un cer greu ca acesta, sunt ispitit să zic: de un alt război... [...] O lume clocotește acolo.

Și totuși câtă armonie! Ce sentiment proaspăt, susținut de la început pân' la sfârșit!”

Maestrul Grigorescu a poposit pentru o perioadă la Bacău și a desenat câteva schițe, imortalizând târgul și viața sa cotidiană.

Bibliografie selectivă:

Almanahul „Ateneu”, Bacău, 1987

Bortă, Miluță, *Monografia municipiului Bacău*, Ed. Casa Scriitorilor, Bacău, 2005

Șendrea, Eugen, *Istoria pe placul tuturor (II)*, Ed. Vicovia, Bacău, 2005

Vlahuță, Alexandru, *Versuri și proză*, Ed. Albatros, București, 1971.

BENEFICIILE UTILIZĂRII METODEI PROIECTULUI ÎN DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR DIN CLASELE PRIMARE

Prof. dr. Ana-Nela Popoveniuc

În fiecare om există anumite înclinații și înzestrări înnăscute. Cu toate acestea, potențialul creativ poate fi dezvoltat. Acest lucru nu se poate realiza, însă, dacă sistemul pedagogic dominant este unul care accentuează conformismul și preluarea servilă a informațiilor transmise de cadrul didactic. O atitudine rigidă a acestuia, una dominatoare, care exclude dialogul, întrebările și, în general, interacțiunea, va induce elevilor un sentiment de autoapărare și va conduce la inhibarea capacităților lor creative. Totuși, nici eliminarea restricțiilor și a standardelor nu este indicată pentru stimularea și dezvoltarea potențialului creativ, deoarece, în asemenea condiții, elevii devin nesiguri și șovăitori, temându-se tot timpul că riscă să încalce vreo regulă necunoscută. Putem, totuși, să trasăm unele limite și să explicăm rațiunea acestora. Luând această măsură, vom induce elevilor o atmosferă deschisă și stabilă emoțional, preferabilă atitudinii exagerat de permissive a cadrului didactic.

Analizând Reforma din învățământul primar, constatăm că se propun noi finalități în direcția dezvoltării imaginației creatoare și a creativității, în ceea ce privește restructurarea programelor școlare: prin restrângerea volumului mare de cunoștințe (acțiune care făcea ca cea mai mare parte a timpului școlar să fie afectat predării și nu activității efective a elevilor); prin selecția informațiilor în favoarea celor cu rol formativ, ce determină un comportament original de căutare a soluțiilor; prin libertatea cadrului didactic de a alege disciplinele opționale care consideră că se impun a fi aprofundate, manualele care i se par cele mai potrivite clasei la care predă, fără a avea obligația să le parcurgă în întregime și de a-și concepe proiectările și implicit lecțiile, într-o manieră creativă.



Cumulate, acestea vor conduce la înzestrarea copilului cu acele cunoștințe, capacități și atitudini care să stimuleze raportarea efectivă și creativă la mediul social și natural și să permită continuarea educației. În această direcție, pentru crearea unui cadru eficient de învățare, este necesar un echilibru între învățarea frontală, individuală și de grup. Propunem utilizarea frecventă a metodei proiectului, în lecții centrate pe elev, în care sunt dominante activitățile individuale și cele în grupuri mici.

Pornim, în demersul nostru, de la situarea elevului în centrul organizării procesului de predare-învățare, premisă care constituie o schimbare fundamentală, ce atrage după sine necesitatea găsirii acelor soluții care să stimuleze permanent performanța elevului. O astfel de soluție o reprezintă învățarea bazată pe proiect. Proiectul, având la bază metoda activ-participativă apărută la începutul secolului al XX-lea, este un produs al imaginației elevilor, care presupune transferul de cunoștințe, deprinderi, capacități, facilitând abordările interdisciplinare și

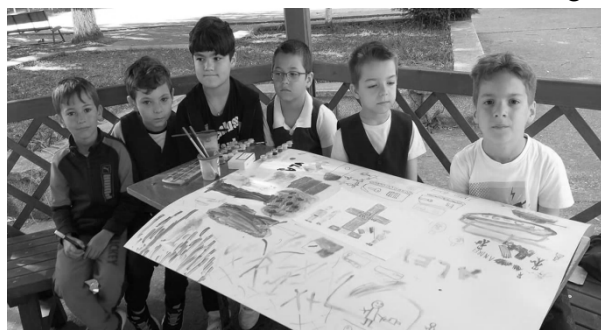
consolidarea abilităților sociale ale acestuia. El favorizează dezvoltarea creativității, din accepțiunea unei perspective mai largi, și anume, a unui fenomen general-uman, a unei forme simple a activității omenești. Pentru înțelegerea dimensiunilor majore ale creativității este necesară abordarea sa în cele trei coordonate: ca produs, ca proces, ca dimensiune complexă de personalitate.

Astfel, metoda proiectului, prin impunerea unei varietăți de activități educative și prin modul de abordare a managementului clasei, a timpului și materialelor folosite, contribuie la generarea noului și la integrarea elevului în colectivului clasei.

Știm că în perioada preșcolară și a micii școlarități nu putem vorbi despre generarea noului la modul absolut, căci descoperirile copiilor sunt, de fapt, redescoperiri. Cu toate acestea, descoperirile și încercările neobișnuite ale copiilor trebuie să persiste, să se transforme în produse originale, palpabile. Copiii trebuie să dovedească spirit de adaptare, împletind noul cu acceptarea și integrarea lui socială.

Considerând că inteligența generală este responsabilă pentru orice creație, în orice domeniu, ignorăm nu numai rolul aptitudinilor speciale, dar și rolul altor procese cognitive cum sunt: imaginația, gândirea, memoria sau rolul factorilor non-intelectuali.

Creativitatea depinde deci de un anumit grad de inteligență, fiind atât o completare, cât și o lărgire a acestui concept, ceea ce face ca relația dintre ele să fie una de influențare de la inteligență la creativitate, în măsura în care intervine de-a lungul întregului proces creator.



În concluzie, creativitatea și problematica acesteia nu se pot reduce la statistica ponderilor vreunui dintre procesele psihice. Problema principală este aceea a modului în care sunt corelate și orientate toate procesele psihice ce sunt implicate în evoluția creativă, iar metoda proiectului poate reprezenta, printr-o bună organizare a colectivului de elevi, o cheie de succes.

Cum procedăm pentru a obține succesul scontat? Care este rolul profesorului în organizarea suitei de acțiuni? Profesorul sugerează și oferă elevilor surse bibliografice, generează cu aceștia bănci de date în vederea dezvoltării abilităților de organizare a informațiilor, lasă elevii să-și aleagă colegii din grupul de lucru, le lasă timp suficient pentru investigarea și realizarea proiectelor, stabilește împreună cu ei termenul limită de prezentare a proiectului, activitățile realizate în clasă și acasă.

Pe parcursul realizării proiectului, profesorul trebuie să ofere consultanță grupelor de elevi încurajându-i permanent. Va discuta dificultățile întâmpinate și va ajuta elevii să realizeze sarcinile în timp util. Evaluarea se face în urma prezentării proiectelor. Prezentarea acestora se poate realiza și prin metoda *Turul Galeriei*. Profesorul urmărește modul de realizare, creativitatea, acuratețea produsului, materialele și mijloacele folosite, rezultatele obținute, gradul de implicare a membrilor grupului, modul de prezentare. Motivează, de asemenea, notele acordate elevilor.

Constatăm, în urma realizării unui proiect, că sunt capabili să-și susțină impulsul creator de-a lungul unei căutări îndelungate epuizante cei care manifestă o motivație creatoare. Definirea problemei, care presupune desprinderea ei din contextul în care se angrenează și formularea ei în termeni clari, este prima activitate în faza de preparare. Înțelegerea problemelor și a cauzelor lor reprezintă o condiție a dezlegării misterului. Urmează apoi adunarea materialului, care presupune selectarea elementelor și datelor necesare, informarea asupra istoricului problemelor și a încercărilor altora de a o soluționa, emiterea ipotezelor.



Cu mare atenție are loc studierea materialului, concomitent cu dispersarea informațiilor care nu sunt relevante pentru soluția finală. Când aria acestora s-a mai restrâns are loc de fapt pregătirea în sensul urmărit. Abia în acel moment începe munca reală de creație și realizare a proiectului propus, prin adoptarea unei linii de atac a problemelor. Aceasta se bazează pe gândirea logică, folosirea analogiei, metaforei ca un mijloc de proiectare a conceptelor în sensul că un concept familiar este astfel structurat pentru a servi ca o soluție satisfăcătoare la o nouă situație într-un mod în care conceptul original n-ar fi făcut-o.



În perioada incubăției, numită și etapa frustrației, persoana creatoare rămâne într-o stare de confuzie cognitivă și cu un adânc sentiment de frustrare. Încărcat de tensiune, subiectul revine spontan și permanent asupra problemei, în cazul nostru, realizarea proiectului.. Unii autori consideră că incubăția este etapa activității inconștiente.

După ce mintea participanților la proiect s-a îndreptat spre alte preocupări, după o stare de mobilizare intensă a eforturilor cognitive, apare o viziune de ansamblu asupra soluției problemei sau strategiei de atac. Apariția soluției se manifestă ca o iluminare bruscă a conștiinței. Este iluminarea sau *lovitura de geniu* așa cum a mai fost numită această etapă.

Pentru a duce creația la bun sfârșit este nevoie de perseverență, meticulozitate și ingeniozitate. Când iluminarea a creat o soluție provizorie, produsul nou se confruntă cu realitatea.

Oricare din aceste faze declanșează la individ o anumită stare psihică, inițial presimțită ca o stare de tensiune, apoi ca o frustrare, apoi se transformă în bucurie pentru a deveni în final o stare de concentrare.

Aspectul cel mai cunoscut și palpabil de apreciere a creativității îl constituie produsul creației. El se exprimă fie în ceva material fie în ceva spiritual. Guilford diferențiază două feluri de produse: produse palpabile, acceptate de cultură și *produse psihologice*, exprimate în idei sau numai gândite (nu neapărat create de oameni de geniu).

Urmează evaluarea proiectului, criteriul de apreciere a produsului creativ fiind căutat în măsura în care performanța creativă reușește să restructureze întregul univers de semnificații deținut de elevi.

Din evaluarea modului de prezentare a proiectelor de către elevi, s-a observat că aceștia își consideră produsul creat nou și original, chiar dacă este banal, datorită unicității lui. Noutatea unui produs trebuie să fie corelată cu utilitatea lui, iar aceasta se exprimă în măsura în care produsul răspunde unei nevoi practice, este adecvat realității, este relevant.

La finalul realizării proiectelor, elevii sunt recompensați cu stimulente, simboluri, steluțe, ecusoane, aprecieri verbale, fapt ce îi motivează, iar competiția dintre echipe le educă, treptat, abilitățile de colaborare și autonomie..

Din datele prezentate, putem afirma că metoda învățării bazată pe proiecte aduce beneficii însemnate, nu doar în planul achizițiilor cognitive, cât mai ales în planul dezvoltării abilităților creative ale copilului. Aceste achiziții se reflectă și în comportamente sociale: copilul interacționează din proprie inițiativă cu copii de aceeași vârstă și de vârste apropiate, în conjuncturi diferite, cere/ oferă ajutor altor copii, cooperează în activitățile de grup, propune idei/ soluții pentru rezolvarea unei sarcini de grup, fără a solicita ajutorul adultului, corelează acțiunile sale cu ale altor copii, identifică emoțiile proprii și pe ale altora, își exprimă verbal trăirile.

Învățarea bazată pe proiecte are, după cum am văzut, multiple beneficii, deoarece se bazează pe faptul că elevul își construiește cunoștințele în urma experienței acumulate, dar îi oferă și cadrul necesar pentru a crea ceva nou, pentru a cerceta, interoga și coopera activ la soluționarea unei provocări sau probleme.

Bibliografie:

1. DEX, Editura Univers Enciclopedic, București, 1996.

2. Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006.
3. Ionescu, M., *Managementul clasei. Un pas mai departe. Învățarea bazată pe proiect*, Editura Humanitas, București, 2003.
4. Rădulescu, Ștefan, *Instruirea programată la limba română. Sistem și metodă*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1971.
5. Roventă-Frumușani, Daniela, *Analiza discursului. Ipoteze și ipostaze*, Editura Tritonic, București, 2012.

DESPRE O LUME DISTOPICĂ

Prof. Cristian Popa

Thomas Morus, scriitor și om de stat din secolul XVI, vorbește în romanul său **Utopia** despre cea mai bună formă de stat; în acest roman el descrie organizarea politică a unei insule imaginare. De atunci, Thomas Morus a deschis în lumea literară calea către noi și noi lumi imaginare.

Potrivit dicționarului **MDA**, utopia este un proiect de organizare desăvârșită a societății umane, de asemenea are și sensul proiect irealizabil, himeră, fantezie.

Contrariul unei **utopii**, o reprezintă **distopia**, inițial cuvântul fiind un termen medical, ce reprezintă o anomalie care constă în situarea unui organ anatomic în alt loc decât cel normal, însă astăzi, termenul de **distopie** are și sensul de un loc imaginar unde viața este dificilă și în care se petrec lucruri anapoda.

Cele mai cunoscute distopii au fost scrise în sec. XX, Aldoux Huxley scrie în 1932 **New Brave World** (Minunata Lume Nouă) iar **George Orwell** scrie romanul distopic **1984** în anul 1949. Cele două distopii sunt actuale, mai mult ca niciodată trăim într-o lume pe care am putea-o cataloga ca fiind distopică. Romanul lui Orwell arată consecințele totalitarismului, al supravegherii maselor (de atunci vorbim în mod curent societatea de tip **Big Brother**, în societatea descrisă de Orwell fiecare cetățean este în mod constant supravegheat de către autorități prin intermediul unor ecrane). De asemenea, Orwell arată toate pericolele pe care o societate totalitară le poate reprezenta, de la cultul personalității până la distorsionarea limbajului; nou-limbajul (new-speak) este limbajul sărăcit, simplificat din **Oceania** creat cu scopul de masca conținutul ideologic. Toate aceste aspecte ale totalitarismului orwellian au fost trăite de către cetățenii din spațiul ex-sovietic, ele nu sunt decât elemente de tristă amintire și pentru noi români.

Aldoux Huxley, scriind **Minunata Lume Nouă**, titlul romanului făcând aluzie la un citat shakesperian, arată o societate distopică în care viitorul este controlat științific, oamenii sunt creați în eprubete, embrionii sunt tratați și evoluează în mod diferit, rezultatul fiind o societate organizată pe caste, lumea trăiește într-un stat global, doar un număr limitat de „sălbatici” trăiesc în rezervații, studiul istoriei nu-și mai are rostul, omul nou nu are nevoie de trecut, toată literatura nu mai este necesară unui om care trăiește într-o societate fericită, o societate în care fericirea se administrează prin intermediul unui drog numit **Soma**, și care asigură starea de bine când aceasta lipsește.

Este pericolul ca lumea noastră de azi să devină o lume distopică? Avem multe elemente care ne fac să credem că da, ficțiunea devenind nu pentru prima dată, realitate. De altfel, se spune că tot ceea ce este imaginat, poate să devină realitate. Primele lecturi din Jules Verne au marcat multe generații, cine nu a citit *O călătorie de la Pământ la lună*, *20000 de leghe sub mări*, *Insula cu elice*, etc, romanele lui Jules Verne în mare parte fiind legate de progresul tehnologic. Cine își închipuia în sec. XIX că omul va zbura pe lună, va călători în adâncul mărilor, va zbura prin aer, etc? Toate acestea au devenit realitate, însă, astăzi observăm că progresul tehnologic se poate întoarce sau poate fi folosit împotriva omului.

Totalitarismul care se poate întrevădea în spațiul occidental este numit de către conservatorul american, Rod Dreher, un totalitarism „soft”, „de mătase”, un totalitarism care este adoptat de către administrația de stat dar și de instituțiile private, de corporații, și mai ales de mediul universitar sau de mass-media main-stream. Acest totalitarism dorește să schimbe obiceiuri și mentalități, în primul rând

aceste schimbări putând avea un ritm alert, tehnologia jucând un rol primordial în adoptarea acestor schimbări.

Rod Dreher și-a lansat și la București ultima sa carte „Să nu trăim în minciună” și surprinde în paginile acestei cărți apariția unei noi societăți pre-totalitare, însă cartea oferă soluții pentru a face față și unui totalitarism nou cu mijloacele care au fost folosite în spațiul estic pentru a rezista totalitarismului de „fier” din spațiul sovietic. „Totalitarismul de mătase” vizibil în Statele Unite își are originea în cultul contemporan al justiției sociale, poartă masca bunătații dar îi demonizează pe disidenți, face uz de tehnologie avansată de supraveghere, această tehnologie fiind primită cu brațele deschise de către consumatorii comozi, aceștia fiind obișnuiți ca **Big Brother(Fratele cel Mare)** să le monitorizeze viața. **Rod Dreher** observă apropierea acestui nou tip de totalitarism prin câteva semne distinctive.

În primul rând, în societatea modernă indivizii sunt din ce în ce mai însingurați, atomizarea socială este un fenomen de masă. Studiile arată că “milenialii și membrii ”Gnerației Z”, înregistrează rate mult mai înalte ale singurătății, așa-zisele rețele sociale nu fac decât ca utilizatorii să fie și mai însingurați și mai izolați, acești indivizi alienați sunt ținte ideale pentru orice ideologie totalitară.

În al doilea rând, oamenii și-au pierdut încrederea în ierarhii și în instituții, acest lucru fiind un semn al unei instabilități profunde. De asemenea, cu ajutorul propagandei, oamenii sunt dispuși să creadă în minciuni utile, propaganda dorește schimbarea lumii prin crearea unor false impresii despre cum este lumea, mass-media stabilește modul în care publicul larg înțelege știrile și evenimentele conform noii ideologii.

Un alt pericol vizibil, este capitalismul de supraveghere, marile corporații acumulează cantități uriașe de date personale ale clienților, consumerismul ne învață să-l iubim pe **Fratele cel Mare**, însă el este ce pune piatra de temelie pentru totalitarismul de mătase. Nu avem nicio garanție ca la un moment dat, aceste date să nu fie folosite în scopuri oneroase.

Cât despre autoritarismul politic care se poate realiza cu ajutorul tehnologiei, exemplul Chinei este grăitor în acest sens, știm despre creditul social chinez, prin care se urmărește controlul extins asupra populației. Potrivit acestui sistem, cetățenii primesc puncte în funcție de comportamentul social, cetățeanul discreditat fiind supus multor interdicții, de exemplu, nu poate să-și mai cumpere un bilet de tren, etc., în schimb, cetățeanul ce respectă regulile stabilite de sistem, are un credit social ridicat. În China sunt sute de milioane de camere care supravegheză populația, în orice moment, prin recunoașterea facială, autoritățile pot afla detalii despre orice cetățean indezirabil sau care nu este un cetățean „model” potrivit statului totalitar, acest lucru fiind făcut în numele securității de care cetățenii au nevoie. De aici până la un abuz din partea statului nu este decât un pas, libertatea omului fiind pusă sub semnul întrebării. Nu mai vorbim de erorile care pot apărea, orice sistem informatic este supus “erorilor”.

Trebuie spus că acest sistem își are deja adepții lui, pentru o anumită pătură a populației nu se pune problema absurdității normelor ce trebuie a fi respectate. Este valabil pentru orice societate, așa s-a impus comunismul în România, întâi cu ajutorul unui număr redus de persoane, dar acceptat apoi de larga majoritate a populației. Ce mai reprezintă libertatea pentru omul modern de astăzi? Omul modern devenit sclav al tehnologiilor, dispus să renunțe la libertăți personale și la principii în schimbul unor înlesniri hedoniste oferite de societatea consumistă, devine pradă sigură a autorității statului care folosește tehnologia pentru a controla cât mai bine cetățenii consumatori.

John Sălbaticul (John the Savage) din **Minunata Lume Nouă**, adresează o serie întrebări care sunt extrem de actuale: *Vă place să fiți sclavi? Nu vreți să fiți oameni liberi adevărați? Nu înțelegeți ce este libertatea?* Omul din era Facebook, sclav al tehnologiilor, uită ce este libertatea, mai ales că statul îi propune ademenitor la schimb securitate, confort, distracție, dar pericolul iminent este ca obținând securitate în locul libertății, să le pierdă pe ambele.

Progresiștii sec. XXI doresc rescrierea istoriei, așa cum au făcut-o sovieticii, vor reinventarea limbii, (au apărut recomandări la Comisia Europeană, în care pe lângă alte idei năstrușnice, se specifică să

nu mai folosim urarea de Crăciun Fericit!), riscul fiind ca o dată ce ai încălcat una din noile reguli, (de exprimare, de gândire, de comportament), vei putea fi etichetat de „rău” și va avea consecință pierderea mijloacelor de trai sau vei avea reputația ruinată pentru întotdeauna. Să nu lăsăm duși în eroare de corectitudinea politică care se hrănește din minciuni și propagandă, aceste minciuni nu fac altceva decât să ne corupă capacitatea de a gândi clar și limpede.

Ultimele bariere în calea instalării acestui nou tip de totalitarism îl reprezintă rezistența politică din partea celor care nu agreează impunerea unui nou tip de gândire dar și rezistența constituțională din partea sistemului judiciar. Lupta este deja în toi, corporațiile foarte puternice își doresc să aducă totalitarismul de mătase în interiorul democrației de piață. De asemenea, este imperios necesar să ne păstrăm intimitatea, astfel încât viața particulară să nu fie controlată în niciun fel de către stat, în fiecare epocă, într-un fel sau altul oamenii trebuie să lupte pentru libertate.

Bibliografie:

- Dreher, Rod, *Să nu trăim în minciună*, Editura Contra-Mundum, București, 2021
- Orwell, George, *1984*, Penguin Books UK, 2013
- Huxley, Aldous, *Brave New World*, Penguin Random House, 1994

NOUL CURRICULUM ȘI PROIECTAREA DIDACTICĂ

Prof. Monica Bulboacă

Ritmul alert al schimbării societății secolului XXI, o societate a cunoașterii, aduce în prim-plan învățarea pe tot parcursul vieții. Noul curriculum este centrat pe competențe, pe rezultatele învățării, pe elev, adaptabil la nevoile în schimbare ale elevilor, cadrelor didactice și societății, iar activitățile și mediile de învățare sunt alese astfel încât elevii pot dobândi și exersa cunoștințe, abilități și atitudini în situații cu care se confruntă în viața de zi cu zi. Astfel, **a ști** nu înseamnă a memora, ci a descoperi factual, procedural și meta-cognitiv, **a face** înseamnă a folosi cunoștințele în practica reală, în scop propriu, exprimând valori, atitudini și convingeri. În sprijinul realizării acestui deziderat, noile programe școlare au fost elaborate pe baza unui model de proiectare curriculară ce contribuie la dezvoltarea competențelor din profilul de formare al absolventului.

Documentul curricular care reglează activitatea cadrului didactic este programa școlară. Proiectarea didactică presupune raportarea profesorului la prevederile programei și la caracteristicile colectivului de elevi cu care va lucra pe parcursul unui an școlar. Proiectarea constituie o activitate prin care profesorul își propune etape și acțiuni de parcurs și de realizat în predare-învățare-evaluare. Proiectarea demersului didactic se realizează prin raportare la programa școlară și presupune lectura integrală și personalizată a programei școlare, elaborarea planificării calendaristice, proiectarea unităților de învățare.

În primul rând, este necesară citirea atentă a programei școlare de către cadrul didactic. Aceasta conține o notă de prezentare, competențe generale, competențe specifice și exemple de activități de învățare, conținuturi și sugestii metodologice, care sunt baza oricărei discipline studiate în gimnaziu.

În al doilea rând, pornind de la această bază, profesorul realizează planificările calendaristice și proiectarea unităților de învățare. Cadrul didactic are prilejul de a-și dovedi creativitatea și originalitatea în abordarea conținuturilor, astfel încât să se încadreze în numărul de ore alocat în planul cadru și să dezvolte competențele necesare pentru accesarea elevului către următorii ani de studiu, pentru formarea celor opt competențe-cheie ale absolventului. Ritmul clasei și rezultatele obținute de elevi reprezintă un bun instrument reglator al planificării materiei, profesorul având posibilitatea de a stabili planuri remediale, atunci când acestea se dovedesc necesare, pe care să le includă în unitățile de învățare.

În al treilea rând, unitatea de învățare este unitară din punct de vedere tematic și permite formarea la elevi a unor abilități, dezvoltate prin activitățile de învățare asociate competențelor specifice. Avantajul este că abilitățile și cunoștințele dobândite prin parcurgerea lecțiilor din unitatea de învățare pot fi evaluate. Observând rezultatele obținute la evaluare, profesorul reflectează dacă metodele abordate au fost

eficiente, dacă mai are de modificat ceva în procesul de predare-învățare, pentru a veni în ajutorul elevilor săi. Astfel, el va putea lua decizii în ceea ce privește proiectarea viitoare, asigurând remedierea eventualelor probleme apărute.

În concluzie, proiectarea corectă și personalizată se dovedește de ajutor cadrului didactic, pentru a regla diferențele de ritm de învățare ale elevilor și a se asigura că va reuși să formeze tuturor competențele-cheie necesare pentru trecerea într-o nouă etapă a vieții.

SPRE ZĂRI ALBASTRE

prof. Neti-Vetuța Tisescu

Proiectul „Spre zări albastre” a fost inițiat în luna ianuarie a anului 2021, în urma uneia dintre activitățile dedicate scriitorilor clasici ai literaturii române, având ca scop stimularea interesului pentru lectură prin apropierea de literatură, cu valorificarea imaginației și a laturii emoționale a cititorilor. Îmi amintesc foarte clar cum i-am provocat pe elevii mei să pășească pe urmele „poetului nepereche”, scriind cea mai bună poezie a lor: „Citește! Scrie! Amuză-te! Mai dă o raită prin Eminescu! Ia-te în serios! Ține-o tot așa! Rescrie! Spor, inspirație și răbdare! Cât mai multe versuri, texte în versuri. Dacă vrei, poți folosi motivele poetice eminesciene: lacul, nuferii, codrul etc. Postează textul tău însoțit de un desen sau de o pictură pe aceeași temă!”

Am fost atât de impresionată de rezultatul strădaniei lor, încât am considerat că aveam materialul necesar pentru o revistă a clasei, a fiecărei clase pe care o aveam în încadrarea mea la vremea aceea. Fiind și în căutarea unei alternative creative de a evada din realitatea copleșitoare a vremurilor, am devenit și mai dornică de a contribui la realizarea unei lucrări care să cuprindă cele mai frumoase creații literar-artistice ale copiilor, fie ea și în varianta digitală. Tocmai aflasem de existența unei aplicații ofertante în privința resurselor.

Odată stabilite obiectivele comune, fiecare elev din clasele a V-a C, a VI-a A, a VI-a B, a VII-a A, a VIII-a B și-a construit/redactat în format digital propria carte, folosind, așadar, aplicația book creator, apoi a încărcat-o în biblioteca acesteia, căreia i-am pus numele „Ion Creangă”. În perioada care a urmat, proiectul a beneficiat de o foarte intensă activitate colaborativă, ce a implicat deopotrivă munca profesorului coordonator și pe cea a elevilor din colectivul de redacție (Ailenei Ioana și Nacu Ioana, din actuala clasă a VIII-a A), astfel că între două momente marcante ale culturii române, 15 ianuarie - 1 martie, am reușit să elaborăm cartea ce urma a fi lansată într-un cadru festiv, implicând comunitatea locală.



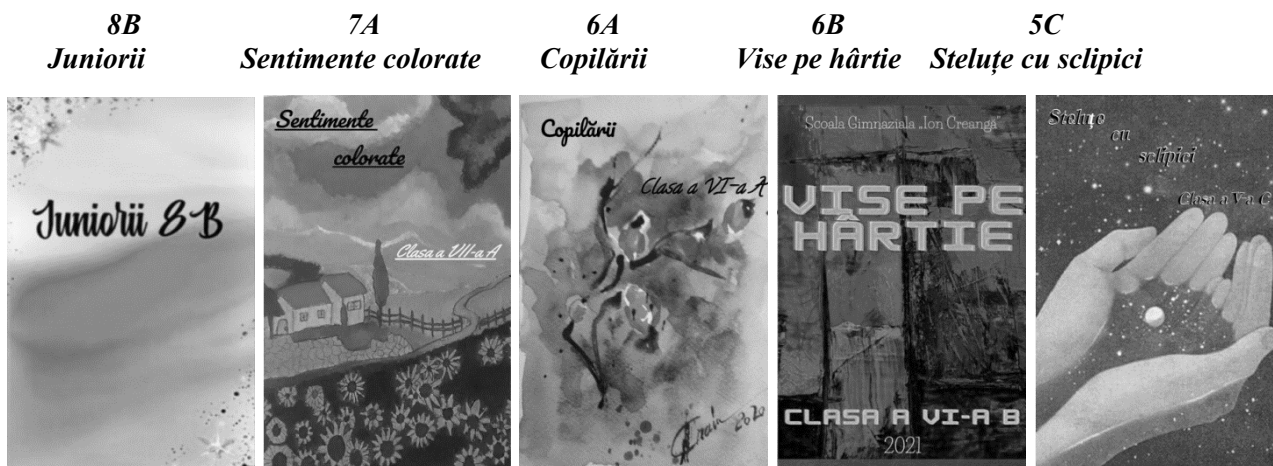
Am avut nevoie mai mult ca oricând să ne valorizăm emoțiile, îndrăznind, visând, creând o lume posibilă cu ajutorul imaginației. Elevi mei, unii foști, alții actuali, dar toți la fel de dragi, și-au exteriorizat sentimentele, și-au teaurizat visele, le-au dat aripi și, prin sensibilitate, inteligență artistică, voință, pasiune și talent, le-au făcut să zboare „*Spre zări albastre*”, cartea digitală realizată în anul școlar precedent în cadrul cursului de literatură, lansată pe 1 martie 2021, cu ocazia zilelor școlii noastre și pe care i-am dedicat-o în totalitate scriitorului care ne-a imortalizat copilăria cu harul său inegalabil de povestitor, Ion Creangă, din cel puțin trei motive. În primul rând, pentru faptul că ne-a legănat copilăria cu atâtea povești frumoase. În al doilea rând, pentru aceea că ne-a ales

să-i fim moștenitori de nume și, nu în ultimul rând, pentru că, născut fiind la **1 martie, Ion Creangă este cel mai frumos mărțișor al românilor.**

În ciuda tuturor vocilor care contestă prezența în programele și manualele școlare a unor autori dintr-o altă clasă valorică, dintr-o epocă îndepărtată în timp față de cea contemporană, care aparțin altui orizont cultural, Ion Creangă rămâne de neînlocuit în inimile copiilor. Blândețea-i caracteristică și

dragostea pentru copii sunt repere pe care cel mai iubit povestitor le-a marcat, ca o pecete pe hrisovul conștiinței de dascăl, fără de care neamul românesc nu ar mai putea recunoaște o *doină*, lipsindu-i *dorul* față de originile noastre mioritice. Tendința de a nu studia operele marilor clasici echivalează cu ignorarea dimensiunii evolutive a istoriei literaturii române, ceea ce este absurd.

Așadar, dincolo de stereotipurile programei școlare, copiii ne încântă cu izvorul nonconformist și nesecat de talent ca o reflectare a divinului în inocența umanității. Mulțumită inimoșilor mei elevi, care în anul școlar 2020-2021 erau înscriși în clasele a V-a C, a VI-a A, a VI-a B, a VII-a A, a VIII-a B a prins aripi lucrarea „*Spre zări albastre*”, alcătuită din cinci capitole ample :



Datorită acestor elevi cu drag de școală și pasionați de frumos, am certitudinea că în vremurile întunecate se văd foarte bine oamenii luminoși.

Am considerat acest proiect ca fiind o modalitate de a dirija atenția elevilor mei spre o lume posibilă cu ajutorul imaginației, lumea ideală, situată dincolo de granițele acesteia, reale, bântuite de acel virus înfricoșător. Deși apărută inițial în format digital, cartea a fost publicată în scurtă vreme și pe suport de hârtie, având un design deosebit, iar astăzi se poate accesa pe site-ul școlii noastre:

<https://www.scoalaioncreangabacau.ro/revista-scolii> .

PREDAREA FRAZELOR ȘI A EXPRESIILOR IDIOMATICE

Prof. Elena Ciobanu

Engleza este predată în școli din toată lumea, atât în scop academic, cât și pentru a le servi elevilor în afara școlii și după terminarea acesteia. Una dintre cele mai mari bariere în calea înțelegerii unei limbi străine este lipsa vocabularului. Acesta, predat în absența contextului, este transformat în „cimitire de cuvinte”, de aceea cel mai important lucru este ca profesorii să prezinte elevilor vocabular care exprimă interesele personale ale acestora și, de asemenea, să îi învețe pe aceștia cum să își realizeze propriile rețele de asociere pentru a înțelege sensul cuvintelor (lucrurile cu dicționarul, ghicirea sensului din context, memorarea cuvintelor necunoscute întâlnite, etc.)

Rolul expresiilor frazeologice în învățarea limbii engleze

Ce este un idiom?

Idiomul este o unitate lingvistică al cărei sens nu rezultă din sensurile inițiale ale elementelor componente, ci sensul ei este unul nou, diferit de acestea. Sensul nou se poate forma prin metaforizare (este cazul, în limba română, a expresiei „a face din țânțar armăsar” sau în engleză „make a mountain out of a molehill”). Câteva exemple de expresii frazeologice sunt idiomuri, verbe frazale, jargon, cliché, proverbe, zicători, etc

Fiind o componentă a limbii vorbite, pentru vorbitorii nativi ele vin în mod natural, însă

pentru vorbitorii străini ele reprezintă un motiv de frustrare, cauzând neînțelegeri în comunicare.

Rolul expresiilor idiomatice în vorbire

Brenner (2003) menționează că sunt peste 10000 de expresii idiomatice în limba engleză, utilizarea lor datând cu peste 2000 de ani în urmă. De asemenea, spune că: „Oamenii folosesc idiomurile pentru a face limbajul mai colorat, mai bogat și să redea mai subtil ceea ce vor să spună.”

Studiile au arătat că nu doar manualele conțin puțin vocabular idiomatice, ci și cărți de referință ca „Vocabularul în predarea limbii engleze” (Scmitt, 2000) și „Predarea și învățarea limbii engleze” (Newton, 1990). Prima carte menționată prezintă doar în jumătate de pagină informații legate de acest subiect, iar cea de-a doua nu amintește deloc de expresiile frazeologice.

Din cauza lipsei expunerii elevilor la această parte a vocabularului limbii engleze, care este într-o mare legătură cu competențele de comunicare, este necesară predarea lor, punând în practică cele 3 teorii cognitive de predare:

- 1) Teoria metaforelor conceptuale – predarea vocabularului în mod sistematic, organizat în metafore conceptuale;
- 2) Teoria dublei codări – 2 nivele de reprezentare (vizuale și verbale)
- 3) Teoria nivelelor de procesare – memoria pe termen lung depinde de gradul de efort cognitiv investit de elev

Aspecte teoretice pedagogice ale cunoașterii expresiilor frazeologice

Deoarece în clasă vocabularul predat este unul structurat, organizat, acest fapt face dificilă pentru elevi comunicarea în situații reale de viață, unde vocabularul nu este ajustat să se plieze pe nevoile elevilor, ci aceștia trebuie să improvizeze, să reformuleze sau să clarifice ceea ce vor să spună. În limbajul de zi cu zi frecvența expresiilor frazeologice este foarte mare, acestea fiind marca vorbitorilor nativi. O soluție a acestei probleme ar fi introducerea mai multor expresii frazeologice în cadrul orelor de engleză, procedeu fiind structurat în 5 etape: familiarizarea, recunoașterea, înțelegerea, stăpânirea și automatizarea.

Printre dezavantajele predării expresiilor idiomatice se numără faptul că predarea lor solicită mult timp și este o lipsă a informației legate de acest subiect în manuale, fapt care implică pregătirea permanentă a unor fișe suplimentare de către profesor. În schimb există avantaje care motivează profesorii precum faptul că elevii devin mai fluenți și mai încrezători, implică spirit de cooperare și dezvoltarea spiritului creativ și reprezintă un element ludic în predare.

Metode, tehnici și activități de predare și învățare

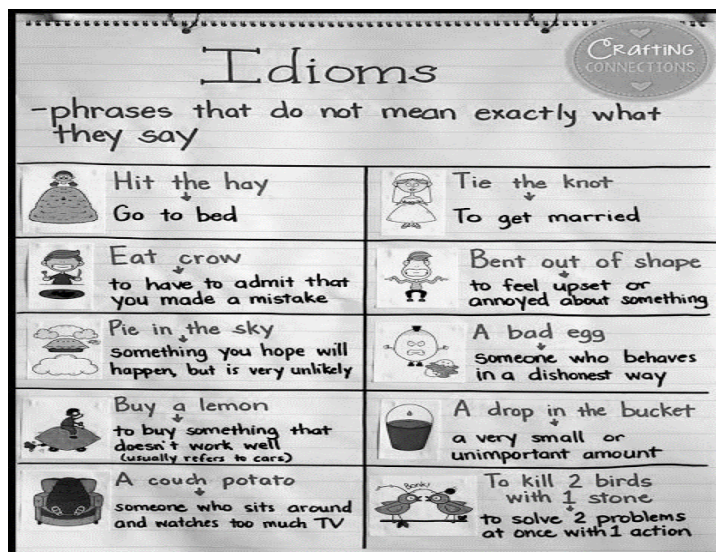
Tehnici tradiționale - vizuale (flashcards, fotografii, desene, mimă, realia)

- verbale (sinonime, antonime, definiții, etc.)
- traducerea (economisește timp, dar folosită în cazul cuvintelor rare)

Tehnici moderne - accent pe comunicare, elevul fiind în centrul atenției

- Brainstorming, Plilips 6-6, 5W and H, Pălăriile gânditoare.etc.

- predarea idiomurilor care au relevanță pentru subiectul discutat, de obicei organizate pe teme (animale, timp, bani, corpul uman, etc.);
- ajustarea lor în funcție de nivelul cunoștințelor elevilor;
- explicarea sensului cuvintelor care alcătuiesc expresiile frazeologice;
- predarea lor fără a exagera numărul.



Activități de predare învățare

- potrivirea expresiei cu definiția
- desene
- traducerea
- idiomuri în muzică/filme/texte
- corelarea expresiei cu desenul
- găsirea partenerului
- expresia zilei/săptămânii
- mimă, descrierea idiomului unui coleg

MATEMATICĂ DISTRATIVĂ*Prof. Lăcrămioara Cociorvă*

Proiectul de la care a pornit ideea conform căreia matematica se găsește pretutindeni în jurul nostru: în natură, în artă, în arhitectură, în reclame etc. și de la întrebarea pe care elevii o pun tot mai des **„La ce-mi folosește matematica?”**. Intenția a fost de fapt crearea unei interacțiuni dinamice între lumea înconjurătoare și matematică. Trăind într-o lume în continuă schimbare, fiind bombardați de multitudinea de reclame, copiii nu rămân insensibili la toate acestea, unele chiar îi marchează, altele îi influențează în bine sau în rău.

Scopul principal al proiectului a fost sporirea motivației pentru învățarea matematicii, pregătirea în vederea susținerii examenului de la finalul clasei a VIII-a, și nu în ultimul rând de a face din matematică o materie îndrăgită de elevi, de a-i ajuta la descoperirea și dezvoltarea creativității, a înțelegerii limbajului cotidian și social, competenței de a învăța „altfel”.

Obiectivul avut în vedere a fost să încurajeze elevii să descopere lumea înconjurătoare prin intermediul matematicii, folosindu-se de geometrie, probleme care se rezolvă cu ajutorul ecuațiilor și de procente (cu care sunt și suntem bombardați în continuu), să analizeze din punct de vedere matematic o „stare de fapt”, să promoveze munca în echipă.

Pornind de la cele prezentate mai înainte și de la rezultatele mai slabe ale elevilor români la testările internaționale și chiar naționale a luat naștere : „POVESTEA CIOBANULUI GHIȚĂ”

Povestea Ciobanului Ghiță

1. Ciobanul Ghiță și-a scăpat tableta în lapte! A mers la un magazin din oraș și a aflat că va primi un discount de 18,5 %. El vede că prețul la raft este de 1700 lei, dar nu știe cât va trebui să plătească pentru tabletă. Ajutați-l voi să afle cât va costa tableta.

2. Acum, că are tabletă, își poate concentra atenția pe construcția unui țarc în care să înnopteze oile. S-a gândit să aibă forma unui trapez dreptunghic cu bazele de 12 m, respectiv 6m și înălțimea de 8m.

a) Știind că are 103 oi, iar o oaie are nevoie de 0,8 m² pentru a se odihni bine, calculați dacă țarcul este suficient de mare.

b) Pentru a nu fi deranjat de lupi în timp ce își folosește tableta, se hotărăște să pună trei rânduri de gard. Calculați câți metri de gard trebuie să achiziționeze.

c) Având în vedere că a investit și în tabletă, nu este sigur că îi vor mai ajunge banii și pentru gard. Știind că are 1459 lei disponibili și că un metru liniar de gard costă 14 lei, aflați dacă îi ajung banii pentru a împrejmuia țarcul.

3. Fiind ocupat cu realizarea țarcului, Ghiță a uitat că trebuie să meargă la târg pentru a vinde o parte din oi, așa că a ajuns mai târziu. Acolo a aflat că prețul unei oi, mai de dimineață a fost redus cu 14%, după care a fost mărit cu 14%, acum fiind de 140 de lei. A ratat sau nu Ghiță Ciobanul un preț mai bun?

4. Pentru că a economisit destul de mult dar și pentru relaxare, Ghiță Ciobanul dorește să își mai facă și o grădină la stână de forma unui pătrat cu latura de 8 metri, în interiorul căreia să se afle un rond de flori circular, tangent la laturile pătratului.

a) Calculați aria rodului cu flori.

b) Pe porțiunea hașurată plantează gazon. Verificați dacă dublul ariei gazonului este mai mare decât aria rondului ($3,14 < \pi < 3,15$).

c) Arătați că oriunde ar planta doi pomi în zona cu gazon a grădinii, distanța dintre aceștia va fi mai mică decât 12 m.

"VREI SĂ FII BUN DE CRĂCIUN?"

Pr.prof. Daniel Popa

Este întrebarea - proiect la care elevii Școlii Gimnaziale "Ion Creangă" s-au străduit să răspundă afirmativ pe tot parcursul lunii decembrie, o acțiune binevenită, ca o încercare de revenire la normalitate după o perioadă lungă de timp în care asemenea acțiuni au fost aproape imposibil de realizat în contextul narațiunii covid.

Proiectul aflat la cea de-a doua ediție, a fost coordonat cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului, implementat la nivelul municipiului Bacău de către Părintele Protoiereu Eugen Ciuche între parohiile de sub coordonarea sa (și nu numai) și în colaborare cu școlile și liceele din oraș. Concret proiectul a constat în identificarea copiilor din parohiile rurale proveniți din familii cu risc social, o parte dintre ei compunând scrisori către Moș Crăciun, iar cea de-a doua parte a proiectului în gesturile de binefacere pe care elevii băcăuani le-au manifestat printr-o colecție de îmbrăcăminte, încălțăminte, jucării, alimente și dulciuri adresate copiilor nevoiași din mediul rural.

La nivelul Școlii Gimnaziale "Ion Creangă", s-a răspuns atât doleanțelor exprimate în



scrisori de către copiii din Plopana, clasa a IV-a B și doamna învățătoare Violeta Ciubotaru gestionând aceste scrisori, iar celelalte clase sub coordonare doamnelor și a domnilor educatori, învățători și diriginți au realizat colecta pentru copiii din satele Berești - Tazlău și Turluianu. După realizarea colectei, copiii clasei a IV-a B au mers la colegii lor de la Plopana și în cadrul unei activități frumoase organizate la biserica ortodoxă din localitate,

au dăruit bunătate cu prilejul Crăciunului. Celelalte "răspunsuri" ale celorlalți elevi din Școala Creangă, în pachete frumos ambalate și corect etichetate au luat drumul spre casele copiilor nevoiași din Berești-Tazlău și Turluianu spre bucuria lor și a familiilor lor. Ne-au ajutat în acest sens elevii Ștefania Ciobanu și Onisie Sebastian de la clasa a VII-a A.

Am avut ocazia cu acest prilej să vedem chipuri de copii fericiți, și asta după o perioadă în care măștile parcă ne-au dezumanizat, iar bulinele cu inițialele copiilor care s-au ascuns în spatele camerelor din școala on-line au creat o relație nefirească între noi educatorii și elevii noștri. Asemenea activități extracuriculare ca cel din proiectul "Vrei să fii bun de Crăciun?", trebuie să se amplifice în perioada următoare dacă vrem să însănătoșim relațiile interumane, dezbinările care ne-au cuprins pe toți și să înțelegem că numai relația vie cu Dumnezeu și cu semenii poate să alunge temerea de moarte, așa cum spunea Sfântul Părinte Paisie Aghioritul, "Niciodată omul nu s-a temut atât de mult de boală și de moarte, ca acum, când nu se mai teme de Dumnezeu".



CÂNTAREA VOCALĂ DUPĂ AUZ

Prof. Andra Gavrilă

“Muzica înseamnă prin definiție trăire emoțională complexă, expresivitate, comunicativitate în oricare dintre cele trei mari ipostaze ale actului artistic: creație, interpretare și receptare a operei de artă.”

Victor Giuleanu

Cântarea vocală este activitatea cea mai importantă pe care se sprijină întreaga educație muzicală a elevilor din ciclul primar. Cântecul constituie mijlocul principal prin care se realizează educația muzicală în general, la clasele mai mici în mod deosebit. Astăzi, în literatura de specialitate, există un repertoriu foarte bogat de cântece pentru copii de toate vârstele. Nu toate însă corespund unor criterii specifice pentru a putea fi selectate și folosite în educația muzicală a elevilor mici (întinderea vocilor, tematica programei școlare, gradul de dezvoltare muzicală a elevilor, vârsta și preocupările copilăriei etc.)

Din punct de vedere metodic în cadrul cântecelor întâlnim două tipuri de predare-învățare: învățarea cântecelor după auz și învățarea cântecelor pe baza notației muzicale. Învățarea cântecelor pe baza notației muzicale se poate realiza doar o dată cu abordarea notației începând cu clasa a III-a, pe când învățarea cântecelor după auz se practică pe toată durata școlarizării, deci și în perioada notației în cazul cântecelor care depășesc posibilitățile de citire muzicală a elevilor.

Studierea cântecelor după auz, în funcție de nivelul clasei și ținând cont de pregătirea generală și muzicală a elevilor, poate avea următoarele etape: pregătirea bazelor apercceptive pentru învățarea cântecului; prezentarea cântecului; studierea (învățarea) cântecului; formarea independenței de intonare și obținerea performanței; exersarea empatiei. Aceste etape, desigur, trebuie să fie precedate de exerciții prevocale și vocale (vocalize).

Pregătirea bazelor apercceptive: această etapă se referă direct și strict la cântecul care trebuie studiat în activitatea respectivă și constă în:

- intonarea de către profesor, cu o silabă sau o vocală, a unor intervale, formule ritmice, scurte fragmente ritmico-melodice mai dificile din noul cântec;
- ascultarea, apoi reproducerea acestora de către elevi în felul auzit;
- discuții pregătitoare în vederea înțelegerii conținutului literar al cântecului constând din: readucerea în discuție a unei întâmplări, a unei experiențe trăite cu elevii; o ghicitoare; intuirea unei planșe; explicarea cuvintelor nou întâlnite de elevi; audierea unei melodii cu un conținut asemănător; intonarea unei melodii însușite anterior care are aceeași tematică și altele.

Prezentarea cântecului presupune anumite activități și etape în vederea formării interesului elevilor pentru învățarea noului cântec: precizarea, comunicarea titlului cântecului, a compozitorului și a poetului; amintirea altor cântece de același compozitor studiate la clasă.

Prezentarea cântecului presupune scurte referiri și aprecieri în legătură cu genul, categoria de cântece din care face parte; comparație cu alte cântece de același fel; valoarea artistică a cântecului; cântarea model de către profesor cu vocea, expresiv, cu tot textul.

Cântarea model este o formă de prezentare specifică educației muzicale, care trebuie întrebuințată ori de câte ori este nevoie. Fără prezentarea auditivă de calitate, expresivă, a noului cântec, activitatea de educație prin muzică nu se va deosebi de oricare altă activitate de învățare, iar elevii nu vor avea interes și motivație pentru a participa la activitatea de cânt.

Cântarea model se poate realiza în multiple feluri: decătre profesor cu vocea; de către un elev foarte bun (cu o educație muzicală superioară nivelului clasei), cu vocea sau la un

instrument muzical; prin audiere în variantă profesionistă(casete, C.D., benzi magnetice, emisiuni radio și TV, montaje audio-vizuale, filme didactice si altele). Cântarea model însă,realizată în fața clasei, cu vocea, de către profesor, nu poate fiegalată de nici o altă formă de audiere a cântecului respectiv.

Acest tip de cântare model are o influență deosebită asupra elevilor pentru că dă viață cântecului în acel moment unic, în fața întregii clase.

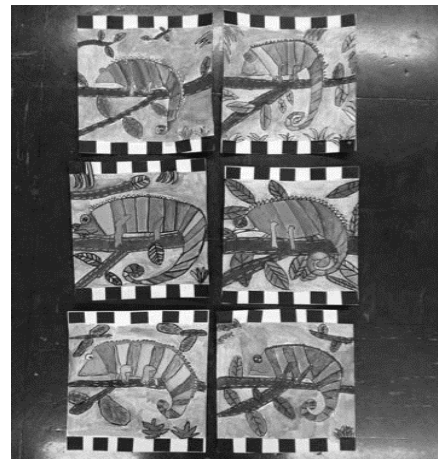
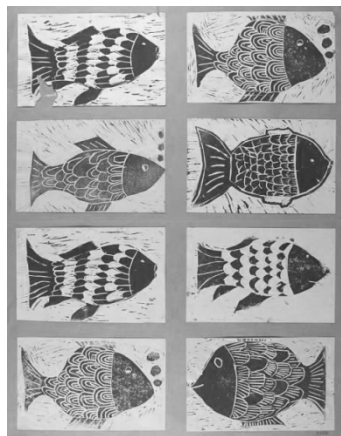
METODA MODELĂRII

Prof. Anca Ștefănică

Metoda modelării reprezintă un mijloc interesant și important de educare și orientare a viitorilor adolescenți. Cu ajutorul acestei metode, gândirea elevilor este formată treptat, spre descoperirea de noi soluții prin realizarea de analogii în urma prezentării unor modele. Este necesar ca modelul prezentat de profesor să nu fie o copie fidelă a realității, ci să se prezinte mai multe variante a viitoarei compoziții, doar așa putem să ajungem la soluționările didactice dorite, aici fiind esențial să se înțeleagă de către elevi a tuturor obiectivelor operaționale.

Cu ajutorul acestei metode a modelării, exemplul folosit pentru elevi poate fi o simplă reproducere, ce redă o variantă simplificată a modelului și îi respectă trasăturile. În compoziția redată elevii vor menține funcționalitatea obiectului, esența sa, modelul ținând loc de obiect analog, o aproximație a obiectului sau felomenului respectiv. Așadar modelele prezentate pot fi adevărate surse de inspirație pentru abstractizare și generalizare, extrem de utile în compunerea unor spații compoziționale inedite. Pentru eficientizarea metodei, profesorul va prezenta elevilor diferite lucrări din istoria artei, ori lucrări ale altor elevi, pentru exemplificare, acestea constituind adevărate repere pentru creația elevilor. Acest tip de varietate va produce numai rezultate pozitive, stârnind curiozitatea și lărgind, în același timp, orizontul imaginativ și creativ al fiecărui elev în parte.

Prima imagine aleasă prezintă un studiu după reptilă realizat cu o clasă de a V-a la o școală gimnazială, în schimb, imaginea a doua, prezintă un studiu după animale acvatice realizat cu o grupă de clasa a VI-a de la liceul vocațional din oraș, unde am putut aprofunda această metodă cu aplicații în tehnica linogravurii. Pe lângă diferențele de reprezentare care sunt evidente, nu aș fi putut obține asemenea rezultate cu nici una din clase, dacă nu aș fi avut material didactic care să susțină ce urmează a fi rezolvat în timpul orei de curs. Poate elevilor de la liceul vocațional le-ar fi fost mai ușor, dar atunci când ne raportăm la învățământul de masă, unde trebuie să fim obiectivi, deoarece un mic procent de 20% din clasă are o viziune plastică ce îi permite să își imagineze parcursul creativ, pentru restul grupului este nevoie de exemplificare clară, doar așa îi poți atrage și motiva ca să se implice total în actul creativ.



DIVERSITATEA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE

Prof. învă. primar, Ungureanu Laura

“Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze!”

(Maria Montessori – “Descoperirea copilului”)

Problematica educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, determinate de schimbările din toate domeniile vieții sociale. În educarea copiilor, accentul trece de pe informativ pe formativ. Educația depășește limitele exigențelor și valorilor naționale și tinde spre globalizare, spre universalitate. De aceea eu urmăresc să îmbin în mod armonios educația formală cu cea nonformală, cu educația informală și vizez toate dimensiunile: intelectuale, morale, estetice, tehnologice, chiar și pe cele fizice, în formarea și dezvoltarea elevilor.

În prezent eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității acestora. Din acest punct de vedere, învățământul are misiunea de a-i forma pe elevi sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv, pentru o cât mai facilă integrare socială. Complexitatea finalităților educaționale implică îmbinarea activităților curriculare cu cele extrașcolare.

Scopul activităților extracurriculare este dezvoltarea de aptitudini, antrenarea elevilor în activități



variate și bogate în conținut, creșterea interesului pentru activități socio-culturale, oferirea de suport pentru reușita școlară, facilitarea integrării școlare, descoperirea talentelor personale, îmbinarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru liber de restricțiile educației formale și permite și copiilor cu dificultăți de afirmare să reducă nivelul stresului, al neîncrederii în forțele proprii și să-și manifeste potențialul intelectual.

Cu fiecare generație de copii organizez o diversitate de activități extrașcolare, pentru ca fiecare să-și găsească locul și bucuria participării. În ultimii ani școlari s-a desfășurat la nivel național programul “Școala Altfel” - o săptămână cu activități extracurriculare care se derulează după un plan elaborat din timp, dar eu organizez astfel de acțiuni pe tot parcursul anului.

În clasele mai mici serbările școlare marchează evenimentele importante din viață. Copiii își dezvoltă aptitudinile artistice jucând rolurile primite și colaborând la momentele colective. Cele mai frumoase serbări se organizează cu prilejul sărbătorilor de iarnă – “În așteptarea lui Moș Crăciun” sau la finalul anului școlar. De aceea ele oferă elevilor răsplata după munca depusă și au și rol de motivare în învățarea pe mai departe. Sunt momente de maximă bucurie atât pentru copii cât și pentru părinții lor. Aduc lumină în suflete, dau aripi entuziasmului și creează amintiri de neuitat pentru fiecare.

Vizitele la muzeele locale, expoziții, case memoriale constituie adevărate „lecții pe viu” și permit intuirea și dezvoltarea respectului, prețuirii față de valorile culturale, istorice, folclorice ale poporului nostru. Observațiile directe, datele înregistrate în cadrul acestor activități pot fi valorificate ulterior în lecții, sporindu-le astfel eficiența pentru învățare. (Vizite: Muzeul de Științe ale Naturii “Ion Borcea” și secția “Vivariu”, Muzeul de Istorie “Iulian Antonescu”, Casa memorială George Bacovia, Observatorul Astronomic “Victor Anestin” – vizitarea expoziției și vizionarea unui film).

Vizionarea de spectacole de teatru, film pentru copii, concert-lecție, constituie o formă prin care copiii fac cunoștință cu lumea minunată a artei. Li se dezvoltă simțul estetic prin observarea și analiza decorurilor, costumelor, trăiesc emoții urmărind jocul actorilor și participând la momentele interactive, își formează impresii puternice. Totodată ei învață regulile ce trebuie respectate în sălile de spectacole pentru păstrarea unui ambient plăcut.

Activitățile în și despre natură contribuie la formarea spiritului ecologic, de combatere a poluării mediului și păstrării acestuia cât mai natural. În acest sens am organizat plimbări prin pădure și observarea ecosistemului local, jocuri în parcurile din oraș, am plantat arbori și flori în grădina școlii. În acest timp elevii își dezvoltă dragostea față de natură și își formează deprinderi de protejare a mediului care sper să le rămână pentru toată viața.

Deoarece suntem participanți la trafic în calitate de pietoni sau pasageri în mijloace de transport, pun accent pe educația rutieră a copiilor. În acest scop desfășor jocuri specifice, implic elevii în realizarea de machete și scenarii concrete, cât mai apropiate de situațiile reale de viață. În clasa I copiii au participat la Proiectul Național – „Școala Siguranței Tedi”.



Transilvania, etc).

Sărbătorim cu fast în clasă sau alături de colegii de la alte clase, cu invitați de onoare, toate evenimentele de peste an. Îi sărbătorim pe Ion Creangă – patronul școlii noastre, pe Mihai Eminescu – “Luceafărul poeziei române”, sau evocăm „Ziua Națională a României”, „Ziua Culturii Naționale”, „Unirea Principatelor Române”, „Ziua Europei”, „Ziua Internațională a Copilului”, „Ziua Cititului Împreună”. Acestea sunt câteva exemple de activități prin care elevii își reactualizează cunoștințele, își dezvoltă aptitudinile culturale, artistice, spiritul de echipă, de colaborare, de competiție. De fiecare dată țin să atrag elevii cu un invitat sau materiale deosebite pregătite, cu câte o surpriză dulce și un cadru festiv.

Alături de unii dintre colegii mai am implicat elevii în activități de voluntariat care au vizat, în primul rînd, donații de haine, rechizite, jocuri și jucării pentru copii instituționalizați sau aflați în dificultăți. Cu aceste ocazii dezvoltăm copiilor empatia, spiritul civic și mulțumirea că reușesc să contribuie cu un strop la bucuria semenilor lor.



Educația financiară capătă mai mare importanță în prezent, este parte integrantă în dezvoltarea personalității copiilor. Deprinderile dezvoltate acum vor fi tot mai necesare în viitor. Astfel copiii au confecționat măștișoare, felicitări, decorațiuni și am organizat împreună un târg. Prin alte activități au învățat despre bugetul familiei, venituri, cheltuieli, necesitatea de a face mici economii, au confecționat pușculite. (Exemple de activități: Bani pe înțelesul copiilor, Târgul de măștișoare, Pușculița cu idei financiare, Vizită la banca de lângă școală – Banca



Implic elevii în proiecte educative la nivel local sau național, parteneriate cu elevi din alte școli sau cu instituții, cum ar fi: Biblioteca Județeană “ Costache Sturdza”, Inspectoratul de Poliție Județean, prin reprezentanții cărora să aducă plus valoare activităților noastre.

În școală copiii trebuie să învețe să comunice în limba română și în limbi străine, să socotească, să rezolve probleme, să ia cunoștință cu mediul înconjurător, să cunoască istoria și religia poporului român, geografia țării, să-și formeze aptitudini artistice prin muzică și arte plastic, să facă sport. Acestea se învață în mod sistematic, organizat, conform planurilor, programelor, manualelor școlare, în cadrul unui proces de instruire realizat cu rigurozitate în timp și spațiu.

Activitățile extrașcolare vin să completeze, să dezvolte, să fixeze aceste cunoștințe într-un mod și într-un cadru mai destins, relaxante. Diversitatea acestora crește interesul copiilor pentru școală, stârnesc interes, produc bucurie. Copiilor li se dezvoltă simțul practice, operational, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale în domeniile preferate sau în cele pentru care au atractivitate sau aptitudini speciale. În aceste activități copiii socializează, se cunosc mai bine, leagă prietenii mai durabile.



Bibliografie:

- 1) Cernea, Maria, *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, în “Învățământ primar” nr.1/2000*, Ed. Discipol, București;
- 2) Ionesc, M., Chiș, V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001;
- 3) Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact*, Ed. Polirom, 2002.

ȘCOALA GENERAȚIEI UNIFICATE

Prof. învă. primar Leontina Boghiu

Cu toții ne dorim să fim modele demne de urmat, surse de inspirație pentru ceilalți, vrem să ne depășim limitele, să schimbăm ceva în lumea în care trăim pentru a o face mai bună, mai frumoasă.

În colaborare cu Fundația Special Olympics România, elevii din școala noastră au desfășurat în acest an școlar activități, evenimente școlare, competiții sportive unificate (copii cu și fără dizabilități în aceeași echipă), cursuri de formare ca lideri ai incluziunii.

Peste 177 de profesori diriginți au fost instruiți și 31 de școli din județele Bacău, Brăila și Galați au intrat alături de noi în proiectul „Școala Generației Unificate” pentru a promova acceptarea, respectul și toleranța, pentru a construi un mediu școlar incluziv.

Perioada de desfășurare a proiectului este până în decembrie 2023, timp în care școlile de masă vor organiza activități educative, sportive de fotbal, gimnastică, fitness, baschet unificat.

Crearea unui mediu școlar incluziv, creșterea gradului de conștientizare cu privire la problematica persoanelor cu dizabilități, promovarea toleranței, respectului, incluziunii sunt doar câteva din obiectivele acestui proiect.



Instruirile la care au participat elevii desemnați lideri ai incluziunii, de la clasele a V a A, a VII a C, au dezvoltat abilități care să-i ajute să transmită celorlalți colegi misiunea Special Olympics, să găsească căi pentru oportunități de succes, să împărtășească cu ei idei, să schimbe și să îmbunătățească starea actuală a învățământului românesc.

La finalul proiectului, cei implicați vor ști care sunt regulile de comportament, nevoile persoanelor cu dizabilități, vor descoperi cât de prietenoși pot fi ca voluntari gata oricând să ajute, să acționeze. Ei vor promova colaborarea și vor crea o atmosferă de încredere și respect.

Toate persoanele simt nevoia să fie acceptate, să li se acorde o șansă pentru a reuși în viață. Hai, bravi!

O CĂLĂTORIE PRIN UNIVERS CU CLASA PREGĂTITOARE

Prof. inv. primar Iuliana Marcu

(Preambul)

- Știu, mergem și-l întrebăm pe bunicul! El știe toate răspunsurile lumii.
Se urcară în rachetă și porniră spre Cascada de Stele unde știau că bunicul se pierde în gânduri, seară de seară.

- Ce e Universul, bunicule?
- Universul e cât vezi cu ochii și mai departe...
- Cât mai departe, mai departe decât Cascada de Stele?
- Mult mai departe; cât cuprinzi cu imaginația ta și puțin mai departe...
- Adică, ...până la cea mai îndepărtată stea?
- Până la cea mai îndepărtată stea și înapoi.
- Aha! Deci atât de mare e Universul! Mama îmi spune în fiecare seară ca mă iubește până la cea mai îndepărtată stea și înapoi. Și știu că dragostea ei e nesfârșită. Înseamnă că și Universul e nesfârșit.
- Da, dragul meu, e infinit!
- Din ce este format Universul, bunicule?
- Universul este format din galaxii, stele, planete, asteroizi, praf și bineînțeles magie.
- Da, da! Am călătorit cu racheta mea și am văzut planeta de unde izvorăște magia. O planetă albastră.
- Da, e planeta Pământ. Este într-adevăr un loc magic. Cu oameni, plante, animale, ape, multă lumină, râsete și speranță. Și ele fac parte tot din Univers.

Alături de Pământ mai sunt și alte planete, care împreună cu Soarele formează Sistemul Solar. Regele tuturor planetelor este Soarele. El este o stea, o minge de foc. Soarele dă lumina. Soarele este viața pe Pământ.

Mânați de dorința de a afla mai multe despre Univers, elevii Clasei pregătitoare 2 au desfășurat activități la Observatorul Astronomic "Victor Anestin", în cadrul Clubului de astronomie "Matei Alexescu", prin participarea la Seminarul "Aurorele polare și curenții meteorici".

Elevii au urmărit expoziția "Sistemul Solar", au urmărit spectacolul de la planetariu "Lucia-secretul stelelor căzătoare" și au construit macheta sondei spațiale SOHO.

Activitățile desfășurate au avut un impact pozitiv asupra copiilor deoarece au asimilat cunoștințe noi, au avut ocazia să-și exerseze îndemânarea și priceperea într-o activitate practică și s-au relaxat la spectacolul de desene animate.

PLEDOARIE PENTRU PROFESIA DE ÎNVĂȚĂTOR

Prof.înv.primar Mona Avram

De multe ori m-am întrebat ce poate fi mai minunat decât copilăria? Copii suntem toată viața dacă avem inimă de copil. Și dacă mi-am ales meseria de dascăl, voi putea fi copil și asta pentru că niciodată nu voi reuși să mă fac înțeleasă dacă nu voi înțelege bine și nu voi ști bine să trăiesc pentru copil, să simt emoția marilor descoperiri, să mă cobor la nivelul copilului pentru a crește împreună cu el.

Mi-am dorit să rămân învățătoare, să-i învăț pe cei mici să învețe, să le simt trăirile, să le înțeleg preocupările, să le citesc gândurile, să le fac pe plac uneori, să-i ajut să descopere tainele științei, pas cu pas, să-i ajut să-și descopere drumul în viață. De-a lungul anilor am învățat că trebuie să ard, odată și alături de „ucenicii” mei, mici și mari, să mă fac mică pentru a-i face mari pe ei, să așez pe fiecare felie a timpului, frumusețile vremurilor, să le împărtășesc din lumina cunoașterii și, mai departe să transmit, cu dăruire și iubire, aceste acumulări fiecărei generații de copii.

Ce poate să te satisfacă mai mult decât acumulările pe care le constăți la micii copii, în preajma cărora îți petreci o parte din viață? Să vezi că, de la omul care se uită cu teamă la intrarea în clasa pregătitoare, descoperi persoana care poate să realizeze lucruri frumoase: compuneri, probleme, dezbateri și multe alte teme pe care ți le-ai propus și la care uneori nu te așteptai.

Sunt și momente când ești dezamăgit. Ți-ai fi dorit mai mult, dar nu ai reușit. Te duci acasă și nu dormi. Te duce gândul spre cei care nu te-au înțeles așa cum ai vrut. Câte frământări! Cauți o explicație. Cauți alte modalități de a te face înțeles. Și când, peste câțiva timp, constăți că ai realizat ce ți-ai propus, răsuflă ușurat! Acum poți fi liniștit! Dar pentru cât timp? Pentru puțin... viața este o luptă continuă, iar meseria de dascăl îți cere această luptă care conține dăruire, pasiune și multă, multă, enorm de multă muncă.



Ca învățător nu uiți niciodată că trebuie să zâmbești, să lași la ușa clasei toate problemele personale și să fii mentor și prieten pentru elevii tăi. Dacă zâmbești, zâmbetul se va întoarce aproape mereu. Zâmbetul și râsul întăresc sistemul imunitar, apără de boli, inspiră idei, atrag prietenii și înfrumusețează viața. Am învățat în ani de activitate la catedră, generații după generații, că unde e mintea, acolo e și comoara. Ceea ce facem pentru noi înșine moare odată cu noi. Ceea ce facem pentru alții și pentru lumea întreagă rămâne și este nemuritor! Să rămânem implicați! Modelăm personalități și suflete, îndrumăm copiii pe drumul cel bun al vieții și vom rămâne în sufletul lor! A trăi în lume fără a deveni conștient de sensul ei este ca și când rătăcești într-o bibliotecă fără a atinge nicio carte!

Dragi colegi, să găsim înțelepciunea pe care să o putem oferi tuturor prichindeilor, ca pe o hrană naturală, spirituală, să-i îmbrățișăm când se simt respinși, să-i încurajăm când se simt condamnați, să-i stimulăm pentru un nou început când vor să renunțe cu ușurință, să împrăștiem în drumul lor petale de suflet, să găsim esența tuturor căutărilor, răspândind, în jurul nostru, căldura sufletească și starea de bine!

Călătorie plăcută prin viața de învățător!

ȘCOALA ONLINE

Prof. înv. primar Mirela Ploianu

A venit vremea să scriu câteva rânduri despre perioada în care școala s-a desfășurat în mediul online. M-am confruntat cu diverse provocări în activitatea mea. Da, au participat majoritatea elevilor din clasă. Dar cu cei care nu au avut posibilitatea tehnică de a participa/interes, cum procedez cu ei? Am interacționat cu ei prin mesaje scrise pe WhatsApp, le-am trimis fișe de lucru/caiete prin poștă, dar nu este același lucru. Pentru acești elevi care nu au participat la lecțiile online va fi neapărată nevoie să fie reluate anumite lecții. Chiar și în cadrul învățării online am fost pusă în situația să ofer explicații, pentru același concept, de mai multe ori, până au înțeles toți elevii.

Din punctul meu de vedere, vestea bună după această perioadă petrecută online este că elevii și profesorii sunt capabili să se adapteze rapid la un mediu de comunicare nou, iar vestea mai puțin bună este că nu toată lumea este pregătită pentru acest tip de învățare. Principalele impedimente sunt lipsa infrastructurii (tablete/laptopuri, conexiune la internet), dar și lipsa cunoștințelor tehnice din partea părinților. După atatea luni de învățare „forțată” pe internet, putem trage câteva concluzii și rămânem cu foarte multe întrebări. Am vorbit cu părinții elevilor din clasa mea pentru a înțelege cum a fost, din punctul lor de vedere. Copiii au înțeles necesitatea izolării; chiar dacă au 9/10 ani, s-au plictisit în videoconferințe în principiu, dar s-au adaptat și s-au bucurat de timpul petrecut cu familia.

Lipsa interacțiunii cu colegii a fost resimțită de către toți copiii. „Nimeni nu se aștepta la așa ceva, nimeni nu a fost pregătit pentru această perioadă” spune un părinte din clasă, însă ne-am adaptat. Am învățat să ne conectăm pe platforma pe care școala a creat conturi pentru toți elevii, Google Classroom. „Nu am vrut să punem presiune pe copil, a intrat când a putut el! Dar ne-am adaptat și noi, în cele din urmă.” afirmă un alt părinte din clasa mea. Pentru mama unui alt copil nu a fost chiar atât de ușor, fiind unic susținător, nu și-a putut permite să stea în șomaj tehnic, deci nu a putut sta acasă să-l ajute pe copil în activitatea online. „Ei nu au răbdare să stea nemișcați în fața calculatorului, mereu își găsesc o altă preocupare.” spune o altă mamă din clasa Inimosilor de la școala noastră.

Concluzia: acesta este viitorul, era tehnologiei, era digitală, însă lucrurile acestea ar trebui dozate. Trebuie să avem grijă la cât timp petrec copiii în mediul real și cât timp în mediul virtual. Copiilor le este dor să se întoarcă în sala de clasă, vor să-și revadă colegii, le lipsesc interacțiunea și energia din colectivitate.

COMUNICAREA ÎN ȘI CU FAMILIA

Prof. înv. primar Cristina Ivu

Prof. înv. primar Monica-Eugenia Bîrleanu

„O bună educație religioasă trebuie să-i conducă pe elevi, încât acesta să aibă, măcar câteodată, obsesia altui tărâm, ideea altei existențe infinit mai înaltă și mai frumoasă, ce tronează peste noi și este rațiunea noastră ultimă de a exista.” (V. Băncilă-„Inițierea religioasă a copilului”)

Copilăria este perioada vieții când Dumnezeu dorește să construiască încăperile templului în care să locuiască atunci când copilul va fi adult. Părinții au acest mare privilegiu, dar și marea responsabilitate de a proiecta planul acestui templu-imaginea de sine a copilului.

Una din cele mai puternice influențe asupra evaluării și imaginii de sine ale unui copil o are atmosfera din familie. Atmosfera dintr-o casă poate fi caldă, calmă, îngăduitoare, relaxată, prietenoasă, bazată pe comunicare. Copilul care crește acolo se va dezvolta frumos, armonios, promițător. Știe că se poate baza pe sprijinul și încurajările părinților și își va folosi toată energia pentru a se desăvârși în toate domeniile vieții sale.

Doris Law Nolte exprima foarte bine influența pe care o are mediul familial asupra unui copil în poemul: „Copiii învață ceea ce trăiesc”

„Dacă un copil trăiește auzind mereu critici,
el învață să condamne.

Dacă un copil trăiește într-un mediu ostil,
el învață să lupte.
Dacă un copil este mereu batjocorit,
învață să fie timid.
Dacă un copil este învățat să-i fie mereu rușine,
el învață să se simtă mereu vinovat.
Dacă un copil trăiește printre oameni îngăduitori,
învață să aibă răbdare.
Dacă un copil este încurajat,
învață să aibă încredere.
Dacă un copil este lăudat,
învață să aprecieze.
Dacă un copil trăiește între oameni cinstiți,
învață să fie drept.
Dacă un copil trăiește în siguranță,
învață să fie credincios.
Dacă un copil trăiește într-o atmosferă de prietenie,
Învată să găsească dragostea în lume”

Există un decalog al comunicării:

- Nu poți să nu comunici!
- A comunica înseamnă:
- Stimă și cunoaștere de sine
- Conștientizarea nevoilor celui alt
- A ști să ascuți
- A înțelege mesajul
- A răspunde la ele
- A înțelege o relație
- A ști să-ți exprimi sentimentele
- A accepta conflictele
- Asumarea rezolvării conflictelor

De dorit este ca orice părinte să realizeze o comunicare cât mai apropiată cu copiii săi. Părinții trebuie să cunoască și să poată înțelege proprii copii. Nu este suficient să fii acasă cu copiii, ci să vorbești cu ei, pentru a afla problemele cu care ei se confruntă.

Se impune tot mai mult o schimbare în educație, în relația dintre părinte și copil. Ea presupune ca relația părinte-copil să se bazeze pe înțelegere și sprijin reciproc. Atât părinții cât și copiii își asumă responsabilitatea pentru comportamentul acestora din urmă.

Din cauza unor deficiențe de comunicare, se simte lipsa de încredere, absența unei legături strânse și afectuoase, pot să apară probleme grave datorate mâniei pe care o simt copiii și care fac ca aceștia să sfideze părinții și normele morale: absentează, vorbesc urât, jignitor, se bat, pleacă de acasă.

Dificultățile în comunicare apar datorită unor modalități ineficiente în comunicare: critica, etichetarea, folosirea nepotrivită sau în exces a întrebărilor, amenințări, a da ordine, argumentarea logică impusă.

Importantă este existența unei legături personale, de suflet cu copiii. Numai în acest fel îi pot învăța ce este respectul față de ei înșiși, față de alții, și vor putea să-și asume responsabilitatea pentru modul în care se comportă. Această responsabilitate include și pe cele dintre frați, colegi de clasă. Dacă părinții își tratează fiecare copil cu respect, dragoste adevărată, dacă îi îndrumă mereu, pot fi minimalizate conflictele între copii. Comunicarea între membrii unei familii este cu totul benefică dacă se bazează pe empatie.

Empatia există atunci când îl respect pe celălalt, îmi ascultă opiniile, mă înțelege, mă va ierta dacă greșesc cu ceva, mă simt ca o carte deschisă față de el, nu trebuie să fiu „perfect” atunci când sunt cu

el, nu mă va ignora în ceea ce are de gând să facă, crede în mine, îmi cere o părere, povestește despre preocupările lui, ne placem reciproc, ne simțim bine împreună, îi înțeleg punctul de vedere chiar și atunci când nu sunt de acord cu el/ea, iert.

Părinții trebuie să dovedească flexibilitate în privința exprimării. A fi flexibil înseamnă a nu porni de la premisa că un copil nu are dreptate și că numai viziunea părinților este singura care necesită atenție.

Pentru ca un copil să se dezvolte corect, părinții nu trebuie să uite că orice copil are nevoie de dragoste necondiționată. Întrebarea pe care o pun adesea copiii părinților este: „Mă iubești?”. Dacă părintele răspunde „Te iubesc!” , copilul nu simte că a primit răspunsul necesar, deoarece copiii se exprimă comportamental și ei au nevoie să le demonstrăm dragostea pentru a crede că sunt iubiți cu adevărat.

Chiar și atunci când un copil greșeste, acesta simte dorința de a fi iubit. Asta presupune că părintele trebuie să accepte și modul în care își manifestă mânia nu ca ceva de dorit, ci ca pe ceva perfectibil, numai așa pot fi ajutați să renunțe la manifestările de-a dreptul „copilărești”.

În familie, copilul va învăța să fie ascultător din fragedă pruncie. Ascultarea nu trebuie să fie o privare a libertății, dă copilului capacitatea de a face față încercărilor, de a trece prin experiența eșecului mai ușor. Din punct de vedere duhovnicesc trebuie să-l învățăm ce înseamnă răbdarea, puterea de îndurare. Copiii vor învăța din exemplul părinților cum să reacționeze în situații dificile.

Pentru formarea omului de mâine este necesară o strânsă colaborare a școlii cu familia și Biserica. Familia reprezintă un sprijin real în activitatea de educare a școlarilor.

Constantin Cucoș, în lucrarea „Educația religioasă” aduce un argument psihologic, faptul că o astfel de educație invită la reflecție, evidențierea eului, autocunoaștere, ceea ce înseamnă o conturare a persoanei din perspectiva unor standarde valorice superioare. Astfel, religia poate deveni un prilej de fortificare interioară, de descoperire a sinelui și menirii în viață.

Cea mai bună ocrotire pentru copiii noștri este ca ei să aibă parte de experiența iubirii calde, autentice, creștine, în comunitatea din care ei fac parte.

Bibliografie:

- Ioan Bontaș-Pedagogie, București, Editura All
- Constantin Cucoș-Educație religioasă, Iași, 1999, Editura Polirom
- Gheorghe Dumitriu-Comunicare psihopedagogică, Bacău, 2002

PRIMA ZI DE GRADINIȚA CA EDUCATOARE

Educatore Ștefania-Melania Mandeî

În ochii copiilor, educatoare este zâna bună cu cea mai istovitoare muncă din învățământ. Pe ea o îndrăgesc puii de om cu năsucuri plângăcioase și inimi cât un purice, de îndată ce pășesc pragul grădiniței.

Aceasta meserie nu este una chiar atât de ușoară pe cât pare, dar dragostea față de cei mici o face cea mai frumoasă carieră. Prima mea zi de grădiniță ca educatoare a fost una stresantă, plină de emoții și lacrimi, gândindu-mă dacă voi reuși să trec bariera elevului spre un cadru didactic exemplar. De pe băncile școlii am intrat pentru prima oară în sala de curs și m-am așezat la catedră, sentimentul a fost unic, ce nu se poate descrie în cuvinte.

M-am văzut dintr-o dată înconjurată de zeci de perechi de



ochi și mânuțe necunoscute și curioase, care voiau să mă cunoască. Am fost stăpână pe situație și chiar dacă m-am pregătit din timp pentru acest moment, emoțiile m-au copleșit, dar am fost motivată pentru misiunea mea.

Lucrez în grădiniță printre atâtea suflete pentru a le câștiga încrederea și pentru a fi ingenioasă. Ador dragostea lor și curiozitățile „propriilor copilași” deoarece au devenit o parte din mica mea familie.

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI SĂRBĂTORITĂ ȘI DE CURIOSII LIZUCĂI

Prof.înv. preșc. Păduraru Lenuța

Prof.înv. preșc. Farcaș Veronica

Ca în fiecare an ziua de 1 Decembrie, Ziua Națională a României trezește în fiecare dintre noi sentimente de dragoste față de neam și mândria de a fi roman, dar și datoria de a transmite celor mai mici cetățeni ai României dragostea de țară și de neam, de prețuire a istoriei și a elementelor de identitate națională, care ne deosebesc de celelalte popoare precum limba românească, portul popular, dar și datinile și tradițiile luate din mosi strămoși.



În acest context, joi, 2 decembrie 2021, sub genericul „Români mici cu inimi mari”, preșcolarii Grupei Mici Curioșii, de la Grădinița cu Program Prelungit „Lizuca” – Structură a Școlii Gimnaziale „Ion Creangă” Bacău, coordonați de prof. Păduraru Lenuța și prof. Farcaș Veronica, au marcat evenimentul de la 1 Decembrie 1918 prin activități cultural-educative.

Într-o atmosferă de sărbătoare, cu zâmbetul pe buze și bucurie în suflet, îmbrăcați în tradiționalele costume populare, cei mai mici românași și româncuțe de la Lizuca au sărbătorit cum se cuvine această zi cu o însemnătate deosebită pentru neamul românesc. Preșcolarii au participat cu bucurie și dăruire la toate activitățile organizate: au pictat, au cântat, au dansat, au savurat un colăcel, au trait și simțit românește.

A fost prezentată copiilor semnificația Zilei Naționale, precum și semnificația culorilor steagului românesc prin diverse activități specifice educației timpurii. Copiii, îndrumați de doamnele educatoare, au aflat mai multe despre simbolurile naționale ale României, despre faptele de vitejie ale ostașilor români, despre modul de înfăptuire a Marii Uniri. Chiar dacă sunt micuți, educatoarele au încercat să le explice, pe înțelesul lor, ce reprezintă această zi.

Micuții preșcolari au admirat o expoziție tematică „Drag de țara mea” pătrunzând cu sfială și curiozitate în lumea satului românesc unde au făcut cunoștință cu obiectele de artizanat-de artă populară: obiectele de ceramică populară, costume populare, linguri și alte de lemn, obiecte de artizanat, covorașe și ștergare țesute manual etc., unele dintre cele mai importante obiecte din gospodăria țărănească, nelipsite din viața înaintașilor noștri. Manifestarea a avut scopul de a determina pe copii să perceapă semnificația acestei zile importante, de a trezi copiilor sentimente de mândrie și prețuire a istoriei neamului românesc și nu în ultimul rând să descopere valori morale ale poporului: dragoste de țară, eroism, vitejie, bunătate. Ziua Națională a României, reprezintă un bun prilej de a răsfoi pagini de istorie și de a aborda astfel de subiecte



importante, ocazie care ne permite să însuflăm celor mici sentimente de dragoste și respect pentru limba românească, pentru obiceiurile și tradițiile strămoșilor noștri, dar și mândria că sunt urmașii unor oameni curajoși, iubitori de neam și țară. Încă din grădiniță copiii trebuie să afle despre istoria și strămoșii noștri, tot așa cum își cunosc familia. Dorim ca, prin modul în care abordăm tema de 1 Decembrie, Ziua națională a României, să-i determinăm pe copii să înțeleagă semnificația acestei zile importante, prin povestiri istorice și activități interesante, să trezim copiilor sentimente de mândrie și prețuire a istoriei neamului românesc, să descopere valori morale ale poporului: dragoste de țară, eroism, vitejie, bunătate.



“PRIETENUL MEU, ACUM, ESTE CALCULATORUL?”

(interviu cu un elev)

Prof. înv. Primar Mioara Lehăduș

Realitatea în care am trait, ne-a surprins dintr-odată, am simțit că trebuie să ma reinventez, să ma resetez, ca în cazul unui computer uzat. Am fost obligat să reacționez rapid, cu claritate, cu consecvență, cu optimism și mai conștiincios.

I: Ce avantaje ți se pare că are școala online?

E: Școala online păstrează legătura între profesori și elevi, dar într-un alt mod.

Î: Ce dezavantaje ți se pare că are școala online?

E: Acasă fiind, copiii au parte de foarte mulți distractori.

Î: Cum îți place mai mult, online sau normal?

E: Prefer învățarea normală, interacțiunea fizică cu colegii.

Î: Ce ai vrea să se schimbe la școala online?

E: Să avem mai multe materiale suport pentru activități.

Î: Care e materia ta preferată din școala online? De ce?

E: Prefer disciplina „Educație civică”, deoarece doamna învățătoare pune foarte mare accent pe starea de bine a colegilor mei.

Î: Ce ți se pare că ar trebui să se întâmple cu cei care nu intră online?

E: Fiecare copil are dreptul la educație. Ar trebui găsită o soluție pentru ca toți elevii să se conecteze.

Î: Ți-e greu cu școala online?

E: Este o provocare atât pentru mine, cât și pentru colegii mei, dar ne adaptăm.

Î: Cât de greu te-ai adaptat în școala online?

E: M-am speriat atunci când am înțeles că nu voi mai avea contact fizic zilnic cu colegii mei, dar doamna învățătoare a făcut posibilul și imposibilul ca acest tip de învățare să aibă loc.

Deci, printre avantajele orelor virtuale putem enumera: învățământul este mai ieftin, este economisit mult timp, elevul poate învăța de oriunde, iar ca dezavantaje - autodisciplinarea elevului, tendința de a copia și de a nu fi creativ, absența diversității, izolarea, lipsa clarității.

FIȘĂ DE LUCRU

Grupa mijlocie

Prof.înv.preșc. Lupușoru Petronela – Dumitrița
GPP „Lizuca”-Șc. Gimn. „Ion Creangă”, Bacău

1. Privește imaginea.
Spune ce sărbătorim la 24 ianuarie.
Descrie portul popular românesc.
Colorează corespunzător.



2. Recunoaște și colorează primul domnitor al Principatelor Unite și al statului național România.



3. Încercuiește imaginea care se potrivește zicalei „UNDE-S MULȚI PUTEREA CREȘTE”



METODE INEDITE DE APROFUNDARE A UNUI TEXT LITERAR

Prof.înv.preșc. Noemi Năsturaș

Școala Gimnazială "Ion Creangă", Grădinița "Lizuca" Bacău

În 2-8 februarie 2020 am participat la cel de-al doilea curs de formare, "Smart Teachers Play More", oferit de centrul de formare Leikur ad Laera din Islanda și prevăzut în Proiectul SEE "Cross out borders by adopting new approaches to teaching" al Casei Corpului Didactic "Grigore Tabacaru" Bacău, finanțat prin Programul de educație, burse, ucenicie și antreprenoriatul tinerilor (2014-2021), ID:2018-EY-PMIP-R2-0007.

Echipa participantă la cursul de formare organizat în capitala Islandei, Reykjavík, a fost constituită din formatori ai Casei Corpului Didactic "Grigore Tabacaru" Bacău: formator Oana Jianu (coordonator al Centrului "American Corner" din cadrul C.C.D. Bacău), prof. dr. Alina Pistol (director al Școlii Gimnaziale „George Enescu” Moinești) și prof.înv.preșcolar Noemi Năsturaș (Grădinița „Lizuca” – Școala Gimnazială „Ion Creangă” Bacău). Am avut ocazia prin participarea la acest curs să ne familiarizăm cu activități inedite menite să creeze un climat de învățare incluziv, să aprofundăm metode inovative de predare-învățare pentru categorii de vârstă, care să includă atât preșcolari, cât și elevi din ciclul primar și gimnazial. De asemenea cursul a facilitat și interacțiunea, schimbul de bune practice între profesorii din România și profesorii din alte țări europene participante, precum Islanda, Marea Britanie, Franța, Spania, Germania, Portugalia, Olanda și Suedia.

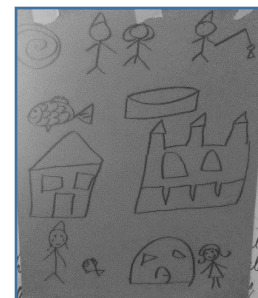
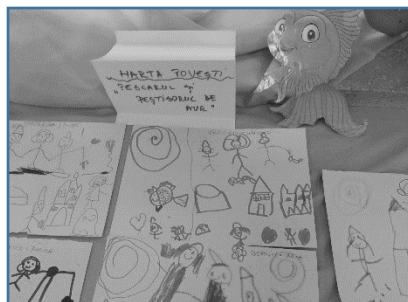
Cele șase zile de curs ne-au dat posibilitatea să descoperim o serie de metode inedite de lucru care se pot adapta cu ușurință la orice nivel, fiind foarte utile pentru nivelul preșcolar.

Astfel o metodă interesantă și aplicabilă în cadrul activităților de educare limbajului, dar și în cadrul lecțiilor de învățare a limbii engleze la nivel preșcolar, a fost cea denumită sugestiv: HARTA POVEȘTILORE (Storytelling Map). Metoda presupune realizarea de către copii, îndrumați de cadrul didactic, a unei HARTI ce să noteze simboluri sugestive din textul unei povești, pentru a fi mai ușor de reținut de către preșcolari, putând fi utilizată și ca material de "citire" de imagini în cadrul activităților "povestirea copiilor".

Astfel s-a stabilit ca simbolul începerii unei povești, "A fost odată"(Once upon a time,) să fie reprezentat printr-un element gen "Spirala"  și continuând firul poveștii cu diverse simboluri reprezentând personajele și acțiunile acestora. În imaginile atașate veți putea observa harta poveștii "Pescarul și peștisorul de aur", pe care am realizat-o împreună cu preșcolarii din grupa mea. De asemenea veți putea vedea și harta poveștii în limba engleză: "Funny Bones", cea pe care am studiat-o la curs și după conținutul căreia am realizat harta.

Copiii au îndrăgit această metodă, încât atunci când povesteau desenau cu degetul în aer o spirală, ca semn că încep să depeze firul poveștii.

De asemenea o altă metodă, un fel de revers a celei anterioare a fost cea a creării unei povești pe baza unor simboluri desenate minimalist pe niște cartonașe, în traducere liberă SIMBOLURILE VORBITORE (Storytelling symbols) sau pe pietre plate PIETRELE VORBITOARE (Storytelling stones), care se vor așeza în ordinea istorisirii. Scopul acestor simboluri este de a stimula imaginația creatoare a copiilor, de a vedea dincolo de o simplă



linie sau alt contur desenat. Copiii au creat povești interesante, uneori cu elemente fantastice demne de filme hollywoodiene, bineînțeles influența ecranului fiind uneori sursă de inspirație.



Metoda ”Hărții poveștii” și cea a ”Simbolurilor/Pietrelor vorbioare” poate fi un joc-exercițiu individual sau de grup, chiar este indicat încurajarea copiilor să lucreze în echipă la crearea hărții sau a poveștii după simboluri, pentru a înțelege necesitatea colaborării și nevoia fiecăruia de a se simți valorizat în cadrul unei activități. De asemenea copiii vor realiza că mai multe idei provenite de la mai mulți colegi, pot crea scenarii de povești mult mai interesante și captivante, iar harțile sunt mult mai bine definite.

AGENDA UNEI ZILEI ÎN ALTERNATIVA STEP BY STEP, CLASA A IV-A

*învățătoare: Lupușoru Andreea-Alexandra
Șc. Gimn., „Alexandru cel Bun”, Bacău*

Întâlnirea de dimineață

- copiii sunt așezați în semicerc, pe scaune; se începe activitatea cu cântecul: „Bună dimineța, Soare!”
- citirea și discutarea planșei cu „Agenda zilei”; aceasta cuprinde reperele orare la care se desfășoară activitățile specifice din această zi:

8-9,40 **Întâlnirea de dimineață**

9,40-10 **Pauza**

10-10,40 **Activitate la centre:**

- **citire:** „Cioboșelele ogarului ”-joc de rol; caracterizarea personajului
- **scriere:** „Prietenul nostru, Iepurilă ”-alcătuirea unui text pe baza unui șir de întrebări.
- **matematică:** Exerciții și probleme cu cele 4 operații
- **arte:** „Familia Rilă ” (colaj din hârtie colorată)

10,40-11 **Pauza**

11-11,40 **Evaluare**

- dezbateri privind calendarele-tip: calendarul cu figuri geometrice al lunii mai, calendarul naturii, graficul temperaturii, calendarul zilelor de naștere, calendarul anotimpurilor;
 - cântecul „**Prieteni** ” se interpretează cu tot grupul, cu acompaniamentul pianului-jucărie;
 - se prezintă planșa specială cu **mesajul zilei**: citire în lanț, citire selectivă după anumite cerințe date; explicarea cuvintelor necunoscute din text, selectarea personajelor principale, negative și pozitive, recunoașterea elementelor reale și fantastice, dezbateri ideilor rezultate din text, identificarea sarcinilor de la centre;
- *Dragii mei,*

Se spune că **odată**, într-o toamnă, la **hanul** lui Moș Martin pregătirile erau în toi. Ursul hangiu fusese de dimineață la iarmaroc să cumpere bucate proaspete.

Invitații de onoare vor sosi în curând!

Iată, apare Ogarul! Este gras, voinic, îmbrăcat în **șubă** calduroasă și cu ciuboșele nou-nouțe. În urma lui vine Iepurilă desculț, sfios, cu pălăria veche pusă până peste urechi și cu **zăbunul** strâns pe trup.

Pe rând sosesc și alte animale sălbatice.

- Ce faci aici, vere Ariciule? întrebă coana Vulpița curioasă.
- Ce să fac? Am venit cu bucurie ca să gust din roadele bogate ale toamnei, răspunse grăbit Ariciul.
- Chiar și Iepurilă cel sfios a ajuns! se miră veverița.
- V-am spus eu că va fi mare petrecere, glăsui Bursucul.

Acum totul e pregătit. Musafirii au sosit.

Oare ce se va întâmpla, copii ?

❖ Noutăți și impresii

Unii copii prezintă la Scaunul Autorului diferite texte, desene, curiozități din diverse domenii, ghicitori. Colegii auditori vor fi foarte atenți, pentru a le putea pune întrebări referitoare la conținutul prezentat.

DE LA COMENIUS LA ERASMUS PLUS

Prof. înv. preșc. Zamfira-Maria Petrescu

Grădinița cu Program Săptămânal „Agricola” Bacău

Când eram elevă în școală îi auzeam pe părinții mei discutând despre învățarea pe tot parcursul vieții, însă abia la gimnaziu am înțeles ce presupunea acest timp de învățare. Îi vedeam că participau la diferite simpozioane, la cursuri de perfecționare și se documentau în permanență, însă meseria lor era de așa natură. Dar, odată cu participarea la primul meu proiect Comenius, am înțeles care era direcția Uniunii Europene: permanenta îmbunătățire a capacităților individului, de la vârste timpurii până la bătrânețe, regândirea posibilităților pe care le au și dezvoltarea pe cât mai multe planuri (artistic, literar, științific, fizic și altele).

Avantajul proiectelor Comenius a fost că se bazau pe interrelaționare și pe colaborarea dintre instituțiile de învățământ din diferite țări din UE. Aceste parteneriatele școlare m-au ajutat să-mi fac prieteni în străinătate, să discut cu ei diferite aspecte ale vieții cotidiene, printre care și ce perspective aveam fiecare în țara sa. A fost interesant să cunosc și să lucrez cu profesori și colegi din alte țări europene, cu sisteme educaționale diferite de al nostru, în mod special cu cele din Occident. Proiectul la care am participat s-a numit *Hanger Art Project* și am colaborat cu școli din Germania, Islanda, Olanda, Bulgaria, România și Marea Britanie. Am avut o parteneră din Olanda care era la vremea aceea la liceu, iar eu în clasa a VII-a. Spre uimirea profesorilor din Olanda, în timpul mobilității mele în acea țară, elevii români erau mai maturi și mai responsabili decât liceenii lor. Desigur, erau uimiți și de faptul că programa noastră la toate disciplinele diferă atât de mult de a lor (ei știau să cânte obligatoriu la un instrument muzical, făceau diferite sporturi într-o sală de sport concepută să îi dezvolte plenar pe elevi), elevii români având o cultură generală mai vastă decât colegii de liceu olandezi.

Acest proiect mi s-a potrivit ca o mânășă fiindcă am îmbinat două pasiuni: una pentru limbi străine, alta pentru artă (în special pentru desenat și pictat), și mi-a deschis drumul către alte proiecte de acest gen. Cu toate că lumea vede aceste mobilități în străinătate drept pretext pentru o plimbare într-o metropolă europeană, fiind o călătorie în scop turistic în cel mai caz, adevărata provocare o reprezintă însăși părăsirea unei zone de confort, plecatul de acasă într-o țară străină, doar cu 2 profesori din clasa ta și alți 5 colegi de gimnaziu. Probabil că entuziasmul era prea mare pentru a mă deranja sau speria necunoscutul, însă a fost o experiență care m-a maturizat și mi-a deschis ochii când venea vorba de diversitatea culturală, de societatea fiecărei țări și educația la nivel european.

Următoarea experiență europeană a fost în timpul liceului: o tabără în Estonia. Acest proiect a fost finanțat cu fonduri europene și a avut loc în Estonia. Am plecat patru elevi, eu fiind cea mai în vârstă, de 16 ani și în clasa a X-a, iar coordonatorul nostru, un tânăr de 27 de ani, s-a oferit să ne fie coordonator. Consider important să specific aceste vârste deoarece mi s-a confirmat faptul că a fi tânăr nu înseamnă să nu fii matur, însă voi ajunge la acest aspect mai târziu.

Numeroșii participanți din acest grup (câte cinci membri din Grecia, Slovacia, Italia, România și Estonia) m-au făcut să îmi dau seama de asemănările și deosebirile sistemelor de învățământ. De exemplu, italienii abia legau câteva cuvinte, însă asta nu i-a împiedicat să guste din experiența Erasmus, grecii erau degajați ca niște liceeni, cu toate că erau studenți la Inginerie medicală sau IT, ceea ce m-a surprins, fiindcă noi, românii încercam să fim să creăm o impresie cât mai bună despre România, având în vedere că știam ce se spunea despre noi. Cei care semănau cu noi erau estonii, păreau că au făcut aceeași școală ca noi, doar că la un nivel mult mai modern, și slovaci. Probabil școala influențată de tendințele comuniste și post-comuniste își spune cuvântul? Nu știu...

Ei bine, revenind la coordonatorul nostru român, a adoptat modelul de relaxare grecesc, spunându-mi să mă relaxez, crezând că sunt prea stresată că vom pierde avionul spre casă. Ei bine, așa s-a și întâmplat, așa că am petrecut o noapte în plus la Tallinn, capitala Estoniei. Aviz amatorilor: intuiția feminină funcționează din adolescență!

Mi-am dorit să aprofundez studiul limbilor străine și, prin urmare m-am înscris la Facultatea de Litere la Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău. Aceasta mi-a oferit oportunitatea deosebită de a participa la o bursă Erasmus de 6 luni în Bordeaux, Franța. Am fost puțin sceptică, având în vedere că eram studentă în anul al II-lea la două facultăți și îmi era teamă că voi rămâne restantă. Domnii profesori m-au încurajat și m-au motivat să continui cu alegerea mea, am dat toate examenele mai devreme decât restul colegilor și am plecat pentru șase luni ca să studiez în Franța. Cu toate că nu îmi doream în mod deosebit să învăț în străinătate în timpul școlii, am profitat de această șansă, fiind penultima generație care a putut pleca înainte de pandemie, iar ultima generație de studenți Erasmus a prins pandemia în străinătate. Aș fi vrut să plec și la master, dar în altă destinație, dar nu s-a mai putut, mai ales din cauza serviciului.

Cea mai plăcută surpriză a mea a fost să lucrez profesori vorbitori nativi din Australia, Statele Unite ale Americii, Irlanda și Marea Britanie care au apreciat nivelul de pregătire al studenților din România, notele acordate de aceștia fiind maxime, ceea ce i-a uimit și pe profesorii coordonatori din Bordeaux, și pe cei din România. Mi s-a spus că am doborât recordul notelor aduse dintr-o mobilitate Erasmus. În Franța notele se acordau de la 0 la 20, 20 fiind nota maximă care se acorda foarte rar. O dezamăgire personală a felului în care își notau profesorii proprii studenți a fost faptul că atât cei mediocri, cât și cei foarte buni primeau nota 12, un fel de 6, profesorii susținând că oricum nu contează decât să treci. Elevii mediocri din Franța erau asemenea studenților slabi din România, asta fiind principalul motiv pentru care m-am simțit neîndreptățită. De asemenea, profesorii francezi erau nedreptiți în comparație cu profesorii nativi, care suportau cu stoicism cum studenții francezi le măcelăreau limba maternă. În asemenea condiții, exista o solidaritate între străini, fie ei profesori sau studenți. Cel mai bun exemplu de naționalism dus la extrem era cazul unei profesoare care avea o mamă franțuzoică, un tată irlandez, dar era considerată străină de către francezi (ceea ce mă ducea cu gândul la cât exagerează românii cu originile române la actorii americani doar fiindcă au avut un străbunic sau bunic român: Dustin Hoffman, Natalie Portman, Harvey Keitel, Winona Ryder și alții).

O experiență interesantă în cadrul acestei mobilități a fost faptul că am putut să îmi aleg online la ce cursuri voiam să merg și am putut alege în ce zile și la ce ore voiam să le programez. Așa că mi-am făcut singură orarul, ceea ce în România nu aș fi putut. Un avantaj al acestei experiențe este că m-am familiarizat cu platformele online, ceea ce m-a ajutat să mă adaptez imediat în România când a început învățământul online și i-am ajutat pe părinții mei care încă nu mai lucraseră cu platforme.

Din fericire, această mobilitate mi-a oferit ocazia să fiu locuitor al superbului oraș Bordeaux timp de aproape jumătate de an, să-l vizitez și să ajung să-l cunosc, să mă plimb pe malul Oceanului Atlantic și să mă apropiu mai mult de cultura și civilizația franceză. Mi-am continuat activitatea de student voluntar la Erasmus Student Network Bacău, unde am ajutat câțiva studenți străini cu îndrumări. Chiar dacă

aventura mea Erasmus s-a încheiat deocamdată, amintirile rămân vii în minte și sper ca pe viitor să mai beneficiaz de o astfel de șansă.

UN CARNAVAL DE POVESTE

Teodora Balan

Îmi aduc aminte cu bucurie de ziua în care am avut un carnaval chiar în școala noastră. Țin minte că era sfârșitul primului semestru din clasa a V-a, se termina prima etapă din viața de școlar adevărat. A fost un eveniment foarte important pentru noi și memorez încă ziua în care proiectul a fost propus.

Cu câteva luni în urmă, toți șefii claselor gimnaziale au fost chemați la un consiliu, iar eu am avut ocazia de a mă duce, fiind responsabilă de clasa noastră în semestrul respectiv. Acolo puteam să găsim soluții ale unor probleme de colectiv și veneam fiecare cu idei noi de proiecte sau activități care să includă colegialitatea, împreună cu doamna psiholog a școlii. Una dintre elevele mai mari, care era atunci în clasa a VIII-a, a propus planul unui carnaval, idee pe care consilierul deja o cunoștea și își dorea să o pună în practică. Evenimentul voia să unească clasele și să ajute copiii să se bucure înainte de Crăciun, dar cu banii strânși din vânzarea biletelor și din donațiile copiilor se propunea construirea unui foișor în curtea școlii.

A sosit și ziua cea mare și toți eram nerăbdători să vedem cum arăta totul. Coridoarele ni se păreau mai lungi și școala mai mare și îmi amintesc cât de speriată și emoționată eram și eu, din cauza scenetei pe care trebuia să o prezinte clasa noastră. Era un moment distractiv care înfățișa o discuție dintre Moș Crăciun și câțiva elfi. Alte fete, care erau talentate la dans, aveau un program special, în care prezentau coregrafia compusă chiar de ele. Am ajuns mai devreme de începerea evenimentului și am intrat în sala de sport, care fusese transformată în sală de repetiții. Elevele mari se pregăteau intens pentru că ele aveau de făcut cele mai complexe momente. Cei mici s-au îmbrăcat în costume haioase și bucuria lor se transmitea în jur. Profesorii veneau pe rând să ne încurajeze și își pregăteau și ei, emoționați, discursurile. Toată lumea se simțea bine și, deși bucuria se amesteca câteodată cu emoția, aveam toți sentimentul de colegialitate și ajutor reciproc.

Spectacolul a fost o poveste! Au fost zeci de numere, care mai de care mai bine planificate și uimitoare. Cei mici recitau frumos replicile, cei din clasele gimnaziale au avut numere mai bine pregătite, iar discursurile cadrelor didactice ne-au copleșit. După succesul imens, a urmat cea mai interesantă parte a carnavalului. Urma să aibă loc o extragere la tombolă, care se baza pe numerele biletelor de intrare și existau premii ce constau în cărți, jucării, jocuri, articole de papetărie și multe altele.

Se adunaseră toți copiii în locul unde era expusă tombola, iar după fiecare bilet care era anunțat câștigător se auzeau ropote de aplauze. Spre uimirea și fericirea mea, am avut norocul de a câștiga o carte, de care ceilalți colegi s-au arătat entuziași. Elevii mai mari m-au asigurat că o să îmi placă, iar eu mi-am pus încrederea în ei.

La sfârșitul zilei eram atât de fericită și recunoscătoare pentru ceea ce se întâmplase și încă mai țin minte bine ziua carnavalului, de parcă ar fi fost ieri. A fost una dintre cele mai frumoase amintiri din toată școala generală și nu cred că o să uit prea curând această experiență. Mă bucur că am avut parte de un asemenea eveniment, care să aibă loc chiar în școală și îmi doresc să mai am parte de astfel de amintiri și când voi pleca la liceu. Până atunci, mă mulțumesc cu reluarea imaginii carnavalului și a tuturor copiilor fericiți ce au reușit să-și rupă din timpul liber pentru a se pregăti bine pentru interpretarea cu care urmau să ne surprindă și cu bucuria gândului că acum avem un foișor în curtea școlii și poate am ajutat și eu, măcar puțin, la construirea acestuia.

CUPRINS

INTUIȚII ALE FILOSOFIEI INCONȘTIENȚULUI ÎN GÂNDIREA EMINESCIANĂ, Prof. Georgiana Marcu.....	1
PARENTING, Prof.înv. preșcolar Rusu Anca-Monalisa.....	3
PROVOCĂRILE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ÎN MEDIU VIRTUAL, Prof. Daniela Petrescu.....	5
ROLUL TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI ÎN PROCESUL EDUCATIV, Prof. Muntele Mădălina Georgeta.....	6
DEZVOLTAREA INTELIGENȚELOR MULTIPLE ÎN ORELE DE BIOLOGI, Prof. Georgeta-Irina Rusu.....	7
PORTRETUL UNUI OM DIN <i>LA BELLE ÉPOQUE</i> : ALEXANDRU MARGHILOMAN, Prof. Dr. Daniela Balan.....	9
DIN ISTORIA BACĂULUI, Prof. dr. Petrescu Dragoș-Ștefan.....	11
BENEFICIILE UTILIZĂRII METODEI PROIECTULUI ÎN DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR DIN CLASELE PRIMARE, Prof. Dr. Ana-Nela Popoveniuc.....	12
DESPRE O LUME DISTOPICĂ, Prof. Cristian Popa.....	15
NOUL CURRICULUM ȘI PROIECTAREA DIDACTICĂ, Prof. Monica Bulboacă	17
SPRE ZĂRI ALBASTRE, prof. Neti-Vetuța Tisescu.....	18
PREDAREA FRAZELOR ȘI A EXPRESIILOR IDIOMATICE, Prof. Elena Ciobanu.....	19
MATEMATICĂ DISTRACTIVĂ, Prof. Lăcrămioara Cociorvă.....	21
"VREI SĂ FII BUN DE CRĂCIUN?", Pr.Prof. Daniel Popa.....	22
CÂNTAREA VOCALĂ DUPĂ AUZ, Prof. Andra Gavrilă	23
METODA MODELĂRII, Prof. Anca Ștefănică	24
DIVERSITATEA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE, Prof. Înv. Primar, Ungureanu Laura.....	25
ȘCOALA GENERAȚIEI UNIFICATE, Prof. Înv. Primar Leontina Boghiu	27
O CĂLĂTORIE PRIN UNIVERS CU CLASA PREGĂTITOARE, Prof. Înv. Primar Iuliana Marcu.....	28
PLEDOARIE PENTRU PROFESIA DE ÎNVĂȚĂTOR, Prof.înv.primar Mona Avram.....	29
ȘCOALA ONLINE, Prof. înv. primar Mirela Ploianu.....	30
COMUNICAREA ÎN ȘI CU FAMILIA, Prof. înv. primar Cristina Ivu, Prof. înv. primar Monica-Eugenia Bîrleanu.....	30
PRIMA ZI DE GRĂDINIȚĂ CA EDUCATOARE, Educ. Stefania Melania Mandeî.....	32
ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI SĂRBĂTORITĂ ȘI DE CURIOSII LIZUCĂI, Prof.înv. preșc. Păduraru Lenuța, Prof.înv. preșc. Farcaș Veronica.....	33
"PRIETENUL MEU, ACUM, ESTE CALCULATORUL?", Prof. Înv. Primar Mioara Lehăduș	34
FIȘĂ DE LUCRU, Prof. înv. preșc. Petronela – Dumitrița Lupușoru.....	35
METODE INEDITE DE APROFUNDARE A UNUI TEXT LITERAR, Prof.înv.preșc. Noemi Năsturaș	36
AGENDA UNEI ZILEI ÎN ALTERNATIVA STEP BY STEP,.....	37
CLASA A IV-A, Învățătoare: Lupușoru Andreea-Alexandra.....	37
DE LA COMENIUS LA ERASMUS PLUS, Prof. înv. preșc. Zamfira-Maria Petrescu,.....	38
UN CARNAVAL DE POVESTE, TEODORA BALAN.....	40



ISSN 2069 – 8607

ISSN – L = 2069 – 8607